

Göteborgs Golf Klubb

1902—1927

Minnesskrift

Göteborgs Golf Klubb

1902—1927

Minnesskrift

FÖRSTE HEDERSLEDAMOT

H. K. H. Kronprinsen.

HEDERSLEDAMÖTER

Polisdomaren Ivar Berger vald 1902
Handlanden Viktor H. Setterberg » 1914
Handlanden Tor Törnsten » 1917
Skeppsredaren Ivar Lignell » 1925

*INNEHAVARE AV KLUBBENS FÖR-
TJÄNSTMEDALJ I GULD:*

Handlanden Viktor H. Setterberg.
Handlanden Tor Törnsten.

STÄNDIGA LEDAMÖTER

på grund av sina förtjänster om klubben:

Arkitekten E. T. Torulf, Göteborg vald 1910
Director Archibald Bowman, Edinburgh » 1917
Skeppsmäklaren Gösta Dalman, Göteborg » 1923
Skeppsredaren Gunnar Carlsson, » » 1923
Löjtnanten Erik Runfelt, Stockholm .. » 1927
Herr Georg Wendel, Göteborg » 1927

GÖTEBORGS GOLF KLUBBS SAMTLIGA ORD-
FÖRANDE, SEKRETERARE, SKATTMÄSTARE
OCH NUVARANDE STYRELSELEDAMÖTER

Viktor H. Setterberg

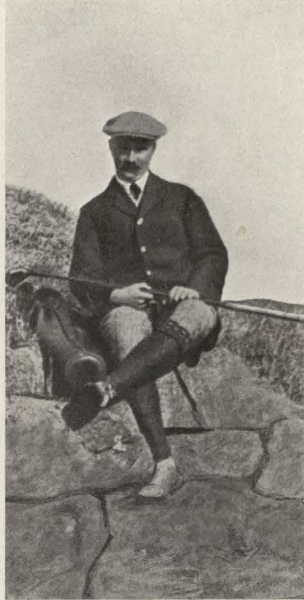
Tor Törnsten

Th. Åkermark

Ragnar Andréén

Lars Weibull

Edvard Ljungkvist

Ivar Lignell

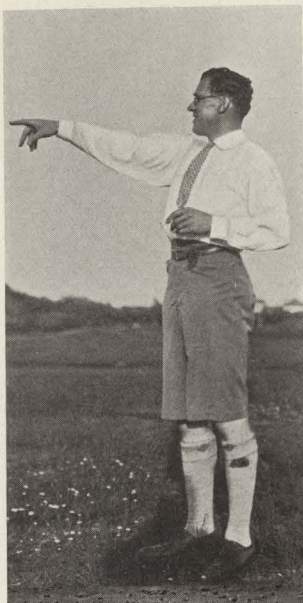
Gunnar Carlsson

Chr. Röhss

Axel Calvert

Georg Wendel

Gustaf Lundberg

Bruno Zachrisson

Erik Knutson

Andrew Persson

Axel Zachrisson

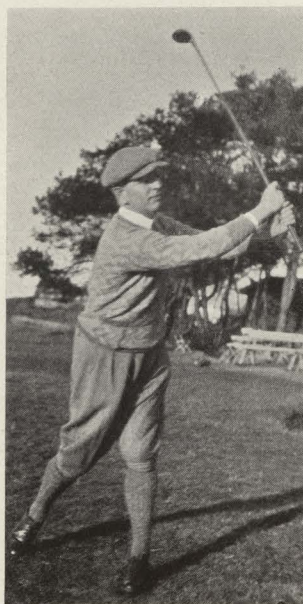
Hugo Runfelt

Elias Melander

Birger Sörvik

Hakon Grut

Håkan Ekman

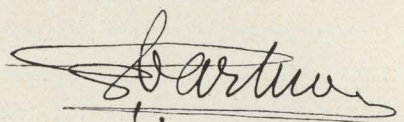

å Göteborgs Golfklubb nu går att fira sin tjugufemåriga tillvaro, skulle det vara en överdrift att påstå att klubben under detta sitt första kvartssekel har kunnat glädja sig åt någon större utveckling vad medlemsantalet och delvis även, vad de aktiva spelarnas antal beträffar. Tack vare ett brinnande intresse hos en liten skara entusias-ter och tack vare diverse lyckliga omständigheter har klubben visserligen haft tillfredsställelsen att år efter år se sina ban- och klubbhusförhållanden förbättrade, men trots detta och trots en energisk agi-tation ha försöken att vinna intresse för den ädla sporten bland en större och vidare krets icke slagit väl ut. Detta måste utan omsvep erkännas, men det kan dock icke förklaras, och det förefaller så mycket egendomligare, då man samtidigt sett, hur golfspelet i snart sagt alla övriga civiliserade länder gått framåt med stormsteg. Då klubbarna i utlandet, även i samhällen med vida mindre innevånareantal än Göteborg, kämpa en kamp för att inom rimlig närhet få nödig mark till nya banor och bereda utrymme å redan befintliga banor åt den ständigt växande skaran av nya proselyter, kämpar Göteborgs Golfklubb sin kamp för att i varje fall ersätta dem som kämpat ut, så att det relativa stilleståndet åtminstone ej förbytes i tillbakagång. Och dock är golfspelet en sport som icke som så mycken annan sport är be-gränsad till någon viss åldersperiod; därom vittnar bäst den skara av ung-domliga golfentusiaster vi på senare åren sett växa upp på Hovås och de gräsprängda lockar, som där ses fladdra från lika entusiastiska spelare, som redan passerat livets middagshöjd.

Vad det sålunda icke varit Göteborgs Golfklubb förunnat att skänka en större krets i form av hälsa, glädje och nya krafter till kropp och själ, det har den däremot i så mycket rikare mått skänkt ett fåtal. Det skulle vara hopplöst att för den oinvigde förklara den tjusning, som golfspelet verkligen kan skänka sin utöware; det kan ej beskrivas, det måste erfaras; det är icke enbart den behagliga promenaden i fria naturen på mjuka dammfria gräs-vallar eller den väl avvägda motionen i de enskilda slagen; det är ej heller

enbart den tillfredsställelse ett vackert och vällyckat slag skänker eller nödvändigheten att lägga alla sorger och bekymmer åt sidan för att koncentrera tankar och alla sinnen på den lilla bollen, och det är ej enbart den verkliga spänning, som själva spelet skänker i de tusental olika situationer, som kunna uppkomma, det är allt detta sammangjutet till ett harmoniskt helt och detta helas förmåga att skänka åt kroppen den behagliga trötthet, som en sund motion och frisk luft alltid skänker, och åt sinnet den spänstighet och det nya livsmod, som kanske under vår jäktande tid är av mera värde och av större betydelse än något annat i den dagliga kampen för tillvaron.

Hovås i oktober 1927.

A handwritten signature in cursive script, appearing to read "Carl Artur", written over a horizontal line.

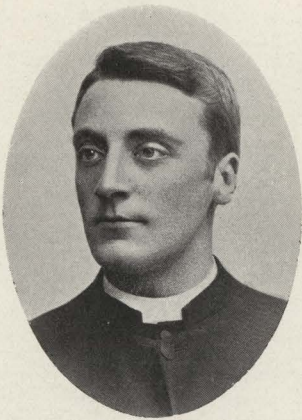
Klubbhuset å Hovås. (Den första professionistmatchen, 1915)

HISTORIK

All vår början bliver svår», så lyder ett erfarenhetsrön, som golfspelaren i hög grad nödgas besanna, och en viss ihärdighet erfordras för att uppnå sådan färdighet, att man vederbörligen uppskattar det nöje golfspelet erbjuder.

Flertalet av de göteborgare, som i slutet av förra århundradet invigdes i golfspelets mysterier, har för länge sedan upphört att ägna sig åt denna idrott, men ännu kvarstå några medlemmar, som ingingo i Göteborgs Idrottsförbunds Golfavdelning, när denna år 1902 instiftades. Att denna sammanlutning, som år 1909 uppgick i Göteborgs Golfklubb, allt från början av sin nu 25-åriga tillvaro stadigt gått framåt, beror övervägande på den store golfentusiasten Viktor H. Setterberg, som trots de svårigheter, spelet under många av de första åren erbjöd, lyckades hålla intresset vid liv.

Före den nuvarande klubbens tillkomst hade Setterberg redan år 1894 anlagt en golfbana på Arendal, där man spelade ganska flitigt under sommar-

Pastor A. V. Despard

månaderna. När denna bana icke längre tillfredsställde behovet, uppsökte han lämplig mark inom lättare räckhåll från Göteborg, varest spelet kunde bedrivas under större delen av året, och förhyrde från år 1901 ett område vid Sandviken på älvens Hisingssida mitt emot den nuvarande Fiskhamnen. Att han riktade sina blickar på denna trakt, berodde synbarligen på reminiscenser från tidigare golfspel, som redan år 1891 — och de närmast följande åren — idkats därstädes av den engelske pastorn A. V. Despard och hans vänner, bland vilka William Millar särskilt bör nämnas såsom alltjämt kvarstå-

ende medlem av den nuvarande klubben.

Dessa pionjärer, liksom deras efterföljare på Särö, voro väl icke i tillfälle att för denna sak uppoffra alla andra intressen, i varje fall skulle deras insats icke hava lämnat många spår efter sig, om de icke hade väckt Setterbergs uppmärksamhet på golfspelet.

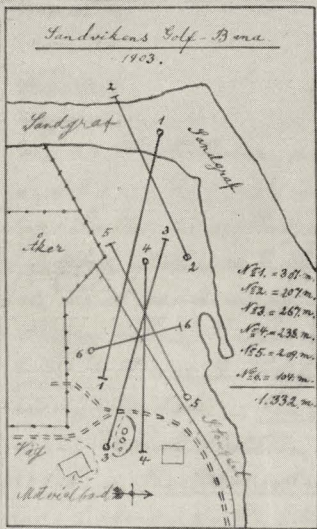
Såsom Arendalsbornas populära idrottsledare kunde Setterberg snart locka både dem och deras vänner ut till den nya golfbanan vid Sandviken, och när Idrottsförbundet år 1902 på Tor Törnstens initiativ erbjöd sig att taga den nya idrottsgrenen under sitt hägn, blev Setterberg sekreterare inom Golfavdelningen, vilken befattning han fortfor att innehava långt efter namnets förändring till Göteborgs Golfklubb. Propagandan för golfspelet, undervisningen av nybörjare och förbättringen av banorna vid Sandviken och på Hovås togo under ett par decennier all hans tid i anspråk, för att icke tala om hans pekunjära bidrag. Han högg och brände buskar och ljung, planeerade och grävde samt först och sist plitade och skrev utan att förtrötta. Redan under Sandvikstiden 1901—1904 utsände han täta hektograferade rapporter och inbjudningar till alla, som kunde tänkas vara intresserade, och efter banans förläggande till Hovås nedlade han såsom allmänt bekant ett oerhört arbete för golfspelets utbredning. Många av de frön han sådde under svett och möda föllo på hälleberget, men andra buro frukt, och på denna minnets dag måste klubben tacksamt erkänna Setterberg såsom det svenska golfspelets fader.

Protokoll vid
Göteborgs Idrotts-Förbunds, stfödelingen Golf
36 Klubb-Mästerskapstävlingen 1903
på Sandvikens Golfbana den 4 och 11 okt. 1903.

A. Arnström	39 + 32 + 37 + 37 + 42 + 37 = 224	1)
F. Törnsten	43 + 36 + 38 + 39 + 34 + 40 = 230	2)
Y. Litterberg	40 + 41 + 45 + 47 + 33 + 32 = 238	3)
Ehr. Röhss	41 + 41 + 37 + 42 + 35 + 44 = 240	4)
L. Weibull	40 + 39 + 39 + 49 + 45 + 44 = 256	5)
A. Brynolf	40 + 51 + 36 + 49 + 46 + 43 = 265	6)
E. Nordenfält	49 + 49 + 43 + 42 + 57 + 59 = 299	
A. Weilenmann	59 + 51 + 61 + 46 + 54 + 54 = 325	
O. Mark	59 + 52 + 50 + 49 + 53 + 64 = 327	
Su E. Törnsten	80 + 80 + 86 + 81 + 75 + 75 = 477	
E. S. Dahl	40 + 64 + 41	Uttrick
E. S. Beatt	47 + 73 + 52	Uttrick

1) 2) 3) 1½ - 3:- Pris, Pokaler skänkta af herr O. Mark.
 4) 5) 6) 4:- - 6:- Pris, Pokaler skänkta af Göts Idrotts-Förbund.

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100)

Sandvikens Golfbana
 från o. med 1/11. 1903.

Golfiana.

Det största nöje, som en idrott kan gifva, är då efter ett lyckadt driver-slag i golf-bollen afsändes på en resa af 180 meter.

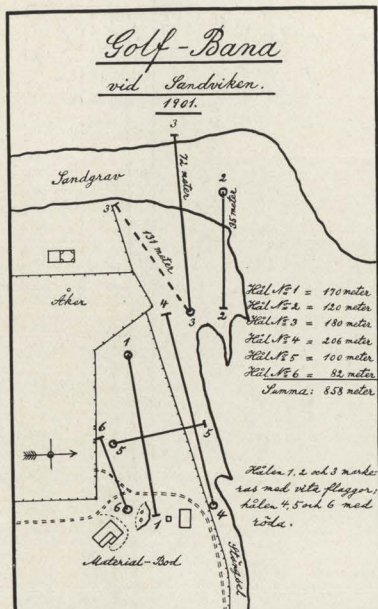
Golfarns sak drifves bäst med mak.

Bröder Golfare! Lätom oss aldrig blifva gamla; det är blot en dålig, lättfull vana attrahad af stadslifvet. Där det finnes golfbanor behöfver ingen blifva gammal!

A. Har Ni haft golf-feber?

B. Nej - aldrig.

A. Jag beklagar! - Men laga då så Ni snart får den, ty den är mycket angenäm!

Den första av Viktor H. Setterberg utlagda banan vid Sandviken

När intresset för golf en gång blivit väckt hos härvarande idrotts- och friluftsvänner, fick Setterberg snart vid sin sida ett troget garde, som med honom delar äran av spelets varaktiga införande i Sverige. Bland dessa medhjälpare förtjänar klubbens mångåriga ordförande och aktive spelare Tor Törnsten att särskilt framhållas. Hans namn är oförgätligen knutet vid tillkomsten av golfens hem och bana vid Hovås, varest klubben år 1904 förvärvade sig idealiska förutsättningar för sin utveckling, och Törnstens stora andel i klubbens organisation är värd att bringas i erinran.

Törnsten gick alltid i spetsen icke blott som vinnare av de första årens flesta mästerskapstävlingar utan även, när det gällde att teckna bidrag till bana och klubbhus m. m.

Andra följde villigt hans exempel, och när det visade sig nödvändigt att i större skala vädja till offervilligheten, framträdde självmant donatorer, som voro i tillfälle att göra frikostiga tillskott. En mecenat, Ivar Lignell, vilken även såsom Törnstens efterträdare på ordförandeplatsen synnerligen verksamt bidragit till klubbens framåtskridande, offrade ett så stort belopp som 20,000 kronor, tre andra — Gösta Dalman, Edvard Ljungkvist och den nuvarande värderade ordföranden, Gunnar Carlsson — 10,000 kronor vardera o. s. v., och det slutliga resultatet blev, att klubben trots stora anläggningar och underhållskostnader har en relativt god finansiell ställning, varför den står i stor tacksamhetsskuld till de oegennyttiga givarna. Utom redan nämnda funktionärer böra Axel Calvert och Georg Wendel såsom sekreterare samt Lars Weibull och Gustaf Lundberg såsom skattmästare särskilt framhållas för det uppoffrande nit de hava ägnat klubbens intressen, och namnen på övriga förtjänstfulla medlemmar återfinnas på annat ställe.

Tävlingarna på Hovås hava varit talrika, men detta var nödvändigt för att öka skickligheten hos de spelare, som lämnat den första ungdomen bakom sig, innan de gjort bekanskap med golf, och för att fostra goda spelare bland

»Klubbhuset» vid Sandviken

de yngre, som efter hand kommit till. Resultatet har visat tävlingarnas nytta, i det Göteborgs Golfklubb frambragt flera spelare av hög klass. Den förnämste av dessa och av svenska spelare över huvud är löjtnant Erik Runfelt, som under 15 års tid erövat 17 mästerskap, därav 12 svenska och 5 skandinaviska, och flera av de unga spelarna ingiva berättigade förhoppningar om goda efterföljare, såsom av tävlingsprotokollen framgår.

Sandviksbanan började år 1901 helt blygsamt med 6 hål om tillsammans c:a 860 m., vilka från år 1902 utökades till 1332 m. längd. Banan var vackert belägen utefter älven och lätt åtkomlig genom en kort resa med ångslup. Ett grustag, som från början utgjorde ett pittoreskt hinder, hotade emellertid att snart omfatta hela banan. Staden behövde nämligen gruset, och när flytningen icke längre kunde undvikas, bestämde man sig slutligen för den nuvarande platsen på Hovås, vars lämplighet redan i början av 1890-talet lär hava påvisats av Pastor Despard.

Detta var ett utmärkt fynd på grund av dels de goda förbindelserna — endast c:a 15 min. resa med Säröjärnvägen eller numera samma tid på utmärkt bilväg — dels det härliga läget vid Askimsfjorden, dels slutligen den

1:sta utslagsplatsen å Sandvikens golfbana 1903. Chr. Röhss driver. T. v. Sigfrid Edström, t. h. C. G. Dahl och Axel Brynolf

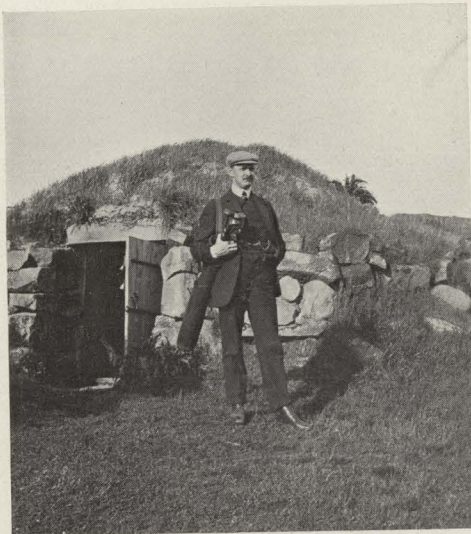
Sandvikens golfbana 1902. 2:a utslagsplatsen. T. v. Arnold Wadström och t. h. Lars Weibull

Sandvikens golfbana 1903. C. G. Dahl puttär på en "green". T. v. Axel Brynolf

Semifinalen i det första svenska amatörmästerskapet, spelad å Hovås 9 okt. 1904. Th. Åkermark (i mitten) slog Tor Törnsten (t. v.) med 1 upp på 20:e hålet. T. h. Chr. Röhss (referee). Längst t. h. den populäre klubbäaren Kalle

Tor Törnsten vid det första klubbhuset på Hovås, »Mattssons källare». 1906

Geo. Roberts, klubbens professionist 1911—1927

för golf lämpliga terrängen. Här finnes en behaglig omväxling av strandängar, ljungbackar och betesvallar, övervägande på sandbotten, varigenom vattnet så snabbt avrinner, att man i allmänhet kan spela utan olägenhet och oftast torrskodd en kort stund efter de värsta regnskurar.

Ehuru golfklubben själv icke blivit ägare till marken, uppnådde man efter några år en ganska betryggande dispositionsrätt över det redan iordningställda området, som förut endast förhyrdes på kortare tid.

Framsynta medlemmar, som önskat rädda Hovås golfbana undan tomtspekulationen, satte nämligen år 1910 i gång teckning av aktier till ett bolag för inköp av större delen av den mark, som den dåvarande 9-hålsbanan omfattade, och vid stiftandet av Aktiebolaget Hovås Golfbana tillförsäkrade sig klubben ett här återgivet 50-årigt arrendekontrakt, varav 33 år ännu återstå. Flera klubbmedlemmar, som voro delägare i tomtbolaget, hava givit ett vackert prov på sitt intresse för golfspelets framtid genom att överlämna sina aktier till klubben.

De år 1922 tillkomna 3 hålen ligga på mark, som disponeras till år 1931 med rätt till viss prolongation av det upprättade avtalet.

Den första banan på Hovås, åren 1904—07, omfattade 6 hål om 1466 m.

3:dje utslagsplatsen (numera 10:de) å Hovåsbanan 1904. I bakgrunden Askims kyrka

totallängd. Därefter utökades banan till 9 hål om cirka 2380 m., varå spelet fick sitt första uppsving och flitigt bedrevs till år 1922. Sistnämnda år fick banan sitt nuvarande omfång av 12 hål med c:a 3230 m. längd, vilken ökning var förenad med stora kostnader.

Vid 36-håls tävlingar spelas banan tre gånger, men vid de vanliga klubb-tävlingarna spelas 18 hål med totallängd c:a 4780 m., varvid sex av hålen tagas två gånger. Vid mästerskapstävlingar uteslutas tre kortare hål, varigenom två gånger 9 hål giver en längd av 5206 m., vilket allt åskådliggöres genom här återgivna markeringskort och skisser.

De första åren var Hovåsbanan den enda svenska golfbana, som ansågs lämplig för mästerskapstävlingar, vilka därför ända till år 1912 samtliga avhöllos därstädes. Separat lämnas en redogörelse för alla större tävlingar under de gångna 25 åren.

För Hovåsbanans förbättring och underhåll samt för spelarnas uppövande har klubben under åren 1911—1927 förfogat över en skicklig engelsk professionist, George Roberts, vilken tyvärr plötsligt borttryckts av döden för något mer än ett halvt år sedan. Detta var en stor förlust för klubben, och

En gruppbild från Hovåsbanan 1905

Deltagarna i svenska amatörmästerskapet å Hovås 1910. Vinnare Tor Törnsten (sittande i mitten), slog Erik Runfelt (stående tredje fr. h.) med 1 upp vid 37:de hålet. Stående längst t. h. Joseph Hislop

Deltagarna i en söndagstävling å Hovås 1910 samlade å 1:a utslagsplatsen

Deltagare i tävlingen om Stewart Cup å Hovås 1911. Vinnare Tor Törnsten (i mitten)

han saknas mycket av alla, som kommit i beröring med denne duglige och sympatiska medhjälpare, vilken var lika mån om banans förbättring som om spelskicklighetens höjande hos klubbmedlemmarna.

I början av sin tillvaro hade klubben på Sandviken ingen annan lokal än en anspråkslös materialbod till sitt förfogande, och på Hovås finnes ännu kvar den s. k. Mattsons källare, vilken därstädes fyllde samma ändamål under flera år.

Ett verkligt klubbhus, som fyller ganska stora anspråk på trevnad, uppbyggdes på Hovås 1910 i nordisk stil efter ritning och under överinseende av arkitekt Torulf. Det är förtjusande vackert beläget på en bergkulle med fri utsikt över hela banan och Askimsfjorden, som vidgar sig mot öppna havet. Även om praktiska skäl kunna tala för planer på ett bekvämare och lättare tillgängligt klubbhus, kan ingen utan saknad tänka på att lämna det härliga Breidablik klubben nu förfogar över.

I fjordens salta böljor stå härliga bad till buds under sommarsäsongen, och de friska havsvindarna verka synbarligen under hela året upplivande och hälsosamt på spelarna att döma av den spänstighet, som kännetecknar klubbens medlemmar. Glädje och gemyt råder också i klubbhuset, vare sig det gäller vanliga lunchpauser eller mera festliga tillfällen såsom vid det årligen återkommande Christmas Meeting.

Golfens inflytande sträcker sig emellertid långt utöver Hovås. Se på våra golfspelare pojkar, som överallt visa ett gott och hurtigt uppträdande, vartill den fostrande golfutbildningen utan tvivel bidragit. Se på den sammanhållning och det goda kamratskap, som alltid utmärkt umgänget mellan klubbens alla aktiva medlemmar och icke minst ger sig tillkänna vid de väl besökta sammanträden, som klubbens styrelse brukar avhålla med kortare mellanrum.

Det kvinnliga inslaget ger färg och glans åt Hovåsbanan framför allt vid de ganska livaktiga »mixed-foursome»-tävlingarna, och en ökad träning tyder på att några av damerna ånyo förbereda sig på deltagande i kvinnliga mästerskapstävlingar, varest klubben vid tidigare tillfällen ofta varit värdigt representerad.

Klubbens medlemstal har på sistone hållit sig ganska oförändrat i c:a 140, men därav hava allt flera övergått till att bliva verkligt aktiva spelare, vilket visar en kvalitativ stegring av intresset. Den gamla stammen av golfare,

vilkas ålder endast genom det grånade håret giver sig tillkänna, ses alltjämt njuta av spelet med liv och lust — androm till ett gott föredöme —, men hoppet står ju till den generation, som nu uppväxer och som mer och mer ställer sina företrädare i skuggan, vad spelskickligheten beträffar.

Alla tecken tyda på att intresset för golf alltjämt kommer att långsamt och säkert ökas, varför klubben i rätt tid bör se sig om efter nya donatorer för att förverkliga det i fjärran hägrande målet att kunna lämna en god *18 håls bana med full äganderätt* i arv till kommande generationer av golfspelare.

Arvid Bygnöf

Fru Kerstin Wilson

Fru Elin Sjöblom

ARRENDEKONTRAKT

Aktiebolaget Hofås Golfbana utarrenderar härmed till Göteborgs Golfklubb följande områden, belägna i Askims socken i Göteborgs och Bohus län, nämligen fastigheterna Litt. K. 31 Lilla Hofås med undantag af afsöndringen Villastaden No. 1 om 163 kvadratmeter, Litt. K. 33 Lilla Hofås, Litt. K. 34 Lilla Hofås med undantag af afsöndringen Villastaden No. 2 om 96 kvadratmeter, Litt. L. 35 Otterbäck, Litt. L. 36 Otterbäck, Litt. L. 37 Otterbäck, Litt. L. 38 Otterbäck, Litt. L. 39 Otterbäck, Litt. L. 40 Otterbäck, Litt. L. 41 Otterbäck, Litt. L. 42 Otterbäck, Litt. L. 67 Otterbäck, Litt. L. 68 Otterbäck, med undantag af afsöndringen Golfbanan No. 6 om 67 kvadratmeter, Litt. L. 70 Otterbäck, Litt. R. 30. Stora Hofås, Litt. R. 32 Stora Hofås med undantag af afsöndringen Villastaden No. 3 om 9 kvadratmeter, Litt. R. 33 Stora Hofås, Litt. R. 34 Stora Hofås, Litt. R. 35 Stora Hofås, Litt. R. 36 Stora Hofås, Litt. R. 37 Stora Hofås, Litt. R. 38 Stora Hofås, Litt. R. 39 Stora Hofås, Litt. R. 40 Stora Hofås, Litt. R. 41 Stora Hofås, Litt. R. 42 Stora Hofås, Litt. R. 50 Stora Hofås samt 453 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. K. 30 Lilla Hofås och benämnt Golfbanan No. 1, 157 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. K. 32 Lilla Hofås och benämnt Golfbanan No. 2, 5807 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. K. 39 Lilla Hofås och benämnt Golfbanan No. 5, 12 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. K. 40 Lilla Hofås och benämnt Golfbanan No. 4, 139 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. K. 46 Lilla Hofås och benämnt Golfbanan No. 3, 238 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. R. 27 Stora Hofås och benämnt Golfbanan No. 7, 770 kvadratmeter afsöndradt från Litt. R. 31 Stora Hofås och benämnt Golfbanan No. 8, 572 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. R. 49 Stora Hofås och benämnt Golfbanan No. 9, 220 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. S. I. Klofvan och benämnt Golfbanan No. 10, 7379 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. S. I. Klofvan och benämnt Golfbanan No. 11, 91 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. S II. a Lilla Hofås och benämnt Golfbanan No. 12 samt 51012 kvadratmeter, afsöndradt från Litt. S II. a och benämnt Golfbanan No. 13.

- 1) Arrendetiden är bestämd till femtio år, räknade från 1 januari 1911.
- 2) Årliga arrendesumman skall utgöra tolfhundra kronor jämte den ökning, som i nästa moment omförmäles, och erlægges med hälften den 30 Juni och hälften den 31 December för då tilländalupna halfåret.
- 3) Om antalet aktiva medlemmar i Golfklubben något år öfverstiger 150 personer, skall arrendesumman för året ökas med fem kronor för hvarje medlem utöfver nämnda antal. Säsom grund för beräkningen lägges det aktiva medlemsantal, som klubben har den 30 Juni det år, för hvilket arrendesumman skall beräknas.
- 4) Skulle antalet aktiva medlemmar i Golfklubben nedgå, så att det understiger 100, äger Golfklubben rätt att, under den tid detta förhållande fortfar, när som helst uppsäga detta kontrakt, så att det upphör att gälla den 31 December näst påföljande år.
- 5) Utan ägarens tillstånd må arrenderade området icke användas till annat än idkande af golfspel eller annan idrott; ej heller af arrendatorn ånyo utarrenderas.
- 6) Detta arrendekontrakt får intecknas.
- 7) Tvist angående tolkning af bestämmelserna i detta kontrakt skall afgöras af skiljemän enligt lag.

Göteborg den 12 Juni 1912

för AKTIEBOLAGET HOFÅS GOLFBANA

Johan Kinde

för GÖTEBORGS GOLF KLUBB

Tor Törnsten

ordf.

Bevittnas:

L. O. Anderson

R. Kuhlau

Viktor H. Setterberg
sekr.

STYRELSELEDAMÖTER 1902—1927

Hedersordförande:

- 1915—1916 Borgmästaren Peter Lamberg.
1917—1918 Direktören Ragvald Lignell.
1919—1920 Handlanden Viktor H. Setterberg.
1921—1922 Bankdirektören Edv. Ljungkvist.
1923—1924 Handlanden Tor Törnsten.
1925—1926 Skeppsmäklaren Gösta Dalman.
1927—1928 Skeppsredaren Ivar Lignell.

Ordförande:

- 1902—1903 Theodor Åkermark.
1904—1906 Ragnar Andréen.
1907—1917 Tor Törnsten.
1918—1925 Ivar Lignell.
1926— Gunnar Carlsson.

Vice Ordförande:

- 1902—1903 Ragnar Andréen.
1904—1906 Tor Törnsten.
1907—1910 Lars Weibull.
1911—1912 Hakon Wijk.
1913—1917 Ivar Lignell.
1918—1925 Gunnar Carlsson.
1926 Axel Calvert.
1927— Chr. Röhss.

Sekreterare:

- 1902—1914 Viktor H. Setterberg.
1915—1920 Axel Calvert.
1921— Georg Wendel.

Vice Sekreterare:

- 1907—1914 Gösta Dalman.
1915—1920 Robert Wadham.
1921—1925 Axel Calvert.
1926— Hugo Runfelt.

Skattmästare:

- 1902—1910 Viktor H. Setterberg.
1911—1922 Lars Weibull.
1923— Gustaf Lundberg.

Vice Skattmästare:

- 1911 Gustaf Asklund.
1912 Ivar Lignell.
1913—1916 Folke Jonsson.
1917, 1921 Gustaf Lundberg.
1918—1920 Georg Wendel.
1922— Bruno Zachrisson.

Intendent:

- 1910—1912 Tomas J:son Smith.
1913—1919 Axel Brynolf.
1920—1922 Olof Gillholm.
1923— Andrew Person.

Klubbmästare:

- 1912 Folke Jonsson.
1913—1914 Axel Calvert.
1915 Gösta Dalman.
1916—1917 Orvar Linton.
1918—1926 Knut Lignell.
1927— Håkan Ekman.

Vice Klubbmästare:

- 1916—1917 Viktor Svalander.

Övriga Ledamöter:

- 1902 Edvard Lithander.
1902 Arnold Wadström.
1903—1909 John Lithander.
1903—1906 Andrew Armstrong.
1906—1909 August Weilenmann.
1906, 1915—1926 Chr. Röhss.
1907, 1914—1916 Gösta Dalman.
1907—1910 Johan Lilliehöök.
1910—1911 Gustaf Asklund.
1910 Reinh. Ewert.
1910—1914 Axel Calvert.
1910—1912 Tomas J:son Smith.
1911—1914, 1921—1922 Robert Wadham.
1911—1916 Edvard Ljungkvist.
1911—1914 Nils Olsén.
1911—1916 Folke Jonsson.

1913—1925 Axel Brynolf.
 1915—1919 C. G. Weibull.
 1917 Orvar Linton.
 1917—1922 Gustaf Lundberg.
 1917 Gunnar Carlsson.
 1920—1922 Olof Gillholm.
 1923 Erik Runfelt.
 1924— Erik Knutson.
 1924 Lars Weibull.
 1926— Axel Zachrisson.
 1927— Elias Melander.

Styrelsesuppleanter:

—1912 Axel Brynolf.
 —1912, 1919—1921 Karl Elander.
 1911—1912, 1915—1916 Gustaf Lundberg.
 1913 Robert Rettig.
 1913—1916 Orvar Linton.
 1913—1914 Folke Weijdling.
 1914 Chr. Röhss.
 1915 Johan Kinde.
 1916—1918 Viktor Svalander.
 1917 Otto Bengtson.
 1917 Georg Wendel.
 1918—1925 Tor Törnsten.
 1918—1919 Olof Gillholm.
 1920—1922 Erik Runfelt.
 1922 Bruno Zachrisson.
 1923 Erik Knutson.
 1923 Andrew Person.
 1924—1926 Elias Melander.
 1925 Hugo Runfelt.
 1926— Birger Sörvik.
 1926— Hakon Grut.
 1927— Håkan Ekman.

**KLUBBEN HAR EMOTTAGIT FÖLJANDE
 DONATIONER**

För utvidgning och förbättring av golfbanan:

Gösta Dalman Kr. 10,000:—
 Ivar Lignell » 5,000:—
 Edv. Ljungkvist » 10,000:—
 Gunnar Carlsson » 5,000:—

Kr. 10,000:— härav ha använts för utläggandet av de nya hålen, varför en fond av Kr. 20,000:— återstår.

För uppförande av ett nytt klubbhus:

Ivar Lignell Kr. 15,000:—
 Gunnar Carlsson » 5,000:—
 Axel Calvert » 2,000:—

Klubbhusfrågan har ej kunnat realiseras, enär det tillgängliga beloppet ej är tillfyllest, varför klubbhusfonden uppgår till Kr. 22,000:—.

Dessutom har klubben en »Ständiga ledamöters fond», uppgående till Kr. 4,775:—.

KLUBBHUSETS TILKKOMST

1908 startades en insamling för byggandet av ett klubbhus, men fastän denna ej gav önskat resultat, lyckades det dock, huvudsakligen tack vare Handl. Tor Törnstens och Lars Weibulls stora intresse och arbete, att fullborda detsamma. Ritat av Arkitekten Ernst Torulf och byggt på »Golfkullen» med en hänförande utsikt över golfbanan och skärgården, har det varit till stor glädje och nytta för golfspelarna.

HÅL SPELADE I ETT SLAG PÅ HOVÅS GOLFBANA:

1915 Ivar Lignell	8:e hålet (nuvarande 4:e)	110 m.
1924 Geo. Roberts	3:e » (»	8:e) 104 m.
1925 Birger Sörvik	3:e » (»	8:e) 104 m.
1925 Erik Runfelt	4:e » (gamla	8:e) 110 m.
1926 Frih. Douglas Dickson .	4:e » (»	8:e) 110 m.
1926 Svante Lignell	11:e » (»	3:e) 197 m.
1927 Fru Clarence Lyon	4:e » (»	8:e) 110 m.

REGLER FÖR TÄVLING OM GOLFMÄRKET

antagna den 9 mars 1922.

§ 1.

Märkena äro av tre slag, brons, silver och guld.

§ 2.

För att vinna ett märke av ovan angivna slag, skall en spelare under loppet av ett kalenderår inlämna tre godkända bruttomarkeringar av högst i § 7 angiven siffra. Såsom godkända räknas alla under året erhållna markeringar vid spel om slag som spelare gjort under spel med godkänd markör. Med markering avses 18 hål spelade i följd.

§ 3.

Kvalificerad för bronsmärket är spelare som innehar handicap, för silvermärket spelare som erövat bronsmärket eller innehar handicap av högst — 18, samt för guldmärket spelare som erövat silvermärket eller innehar en handicap av högst — 10. Spelare kan under samma år spela om samtliga märken.

§ 4.

Spelare skall, innan han söker fullgöra prov för märke, härom göra anmälan till sekreteraren.

§ 5.

Märke kan endast vinnas av spelare tillhörande Göteborgs Golf Klubb samt vid spel å klubbens bana.

§ 6.

Brons-, silver- och guldmärke utdelas blott en gång till samme spelare, men den spelare som erövat silver- eller guldmärke och som under följande år ånyo fullgör prov för dessa märken, tilldelas ett s. k. årsmärke.

§ 7.

För erhållande av bronsmärke räknas tre markeringar av bogey plus 24 slag per markering, för silvermärke tre markeringar av bogey plus 14 slag per markering och för guldmärke tre markeringar av bogey plus 4 slag per markering.

§ 8.

Erövat märke äger spelare att utlösa mot fastställd avgift.

<i>Guldmärket har erövrats av:</i>	år	<i>Årsmärke</i>	år
Erik Runfelt	1921	1922	1922
Ove Erickson	1921		
Knut Lignell	1922		
Algot Carlsson	1922		
Andrew Person	1922		
Elof Runfelt	1922		
Georg Pettersson	1922		
Olof Svinhufvud	1923		

<i>Silvermärket har erövrats av:</i>	år
Georg Wendel	1922
Edvard Ljungkvist	1922
Osborn Dickson	1922
Lars Weibull	1922
Olof Gillholm	1922
Georg Pettersson	1922
Andrew Person	1922
Chr. Röhss	1922
Ch. Fletcher	1922
Rune Runfelt	1922
Ivar Lignell	1923

Olof Svinhufvud med Stewarts Cup

Regler för den nya »STEWART CHALLENGE CUP»
antagna år 1921.

Fr. o. m. detta år spelas tävlingen under handicap, i motsats mot tidigare.

§ 1.

Denna pokal är skänkt av firman J. & G. Stewart Ltd., Edinburgh, till Göteborgs Golf Klubb.

§ 2.

Enligt donationsbrevet skall pokalen förbli klubbens egendom.

§ 3.

Om pokalen utlyses årligen en tävling, att avhållas på Göteborgs Golf Klubbs bana, och skall tävlingen vara en 36 håls slagtävling med handicap. Samtliga hål spelas under samma dag.

§ 4.

Tävlingen är internationell och öppen för amatörspelare tillhörande erkända golfklubbar.

§ 5.

Endast spelare med högst — 18 i handicap äga delta.

§ 6.

Vinnaren för året, vars namn ingraveras på pokalen, erhåller en av firman Stewart skänkt guldplakett.

§ 7.

Pris utdelas för varje avslutat femtal startande deltagare.

§ 8.

Tävlingskommittén äger rätt att bestämma närmare om insats, anmälningstid, lottdragning, start etc.

Vinnare:

<i>År</i>	<i>Klubb</i>	<i>Markering</i>
1908 Ove Eriksson	Göteborgs G. K.	199
1909 Tor Törnsten	Göteborgs G. K.	212
1910 Erik Runfelt	Göteborgs G. K.	198
1911 Tor Törnsten	Göteborgs G. K.	199
1912 Erik Runfelt	Göteborgs G. K.	176
1913 Erik Runfelt	Göteborgs G. K.	158
1914 Ingen tävling.		
1915 Erik Runfelt	Göteborgs G. K.	167
1916 Erik Runfelt	Göteborgs G. K.	162 för alltid

År	Klubb	Markering
1917	G. Petterson	178 ny pokal
1918	Erik Runfelt	163
1919	Erik Runfelt	168
1920	Erik Runfelt	177
1921	Olof Svinhufvud	182 — 28 = 154
1922	Olof Svinhufvud	182 — 20 = 162
1923	Olof Svinhufvud	160 — 14 = 146
1924	Rune Runfelt	173 — 18 = 155
1925	Dick Wilson	186 — 34 = 152
1926	Erik Bengtsson	166 — 28 = 138
1927	Ch. Fletcher	183 — 30 = 153

Londonpokalen

Stadgar för »LONDONPOKALEN»

skänkt 1922 av the Swedish Golfing Society of London.

§ 1.

Tävlingen skall vara öppen för medlemmar tillhörande till Skandinavisk Golf Union anslutna klubbar samt the Swedish Golfing Society of London.

§ 2.

Göteborgs Golf Klubb utlyser och anordnar varje år, att spelas å dess bana mellan den 10 augusti och 15 september, en tävling om pokalen, såvida ej efter överenskommelse med the Swedish Golfing Society sådan årlig tävling på förekommen anledning inställes. Dag för tävlingen fastställs av Göteborgs Golf Klubb vid ordinarie vårsammanträde och the Swedish Golfing Society jämte samtliga Skandinavisk Golf Union anslutna klubbar underrättas omedelbart om tidpunkten för densammas avhållande samt övriga detaljer i samband därmed.

§ 3.

Tävlingen skall vara 36 håls bogeytävling med handicapsberäkning enligt Svenska Golf förbundets bestämmelser.

§ 4.

Berättigad att delta i tävlingen är spelare med högsta bruttohandicap av — 18.

§ 5.

Pokalen skall, för att bli ständigt egendom, vinnas tre gånger i följd. Vinnaren för året får sitt namn ingraverat på pokalen samt erhåller ett minnespris.

Ett pris utdelas för varje fullbordat fyrantal deltagare.

§ 6.

Vinnaren för året får, om han så önskar, förvara pokalen intill tiden för nästkommande tävling och ansvarar under tiden för densamma. Pokalen assureras av Göteborgs Golf Klubb.

§ 7.

Dessa stadgar hava godkänts av the Swedish Golfing Society of London och får ändringar i desamma endast företagas efter överenskommelse med nämnda sällskap.

Vinnare:

1922	Erik Runfelt	(Scr.)	Göteborgs G. K.	1 upp (efter omspel)
1923	Erik Runfelt	(Scr.)	Göteborgs G. K.	All square
1924	Svante Lignell	(- 18)	Göteborgs G. K.	7 ner
1925	Svante Lignell	(- 15)	Göteborgs G. K.	4 ner
1926	Rune Runfelt	(- 16)	Göteborgs G. K.	5 upp
1927	Hugo Runfelt	(- 8)	Göteborgs G. K.	3 ner (efter två omspel)

Stadgar för »JUNIORPOKALEN»

skänkt till Göteborgs Golf Klubb år 1922 av Med. Dr: Erik Knutson.

§ 1.

Tävlingen skall vara öppen för juniorer tillhörande till Skandinavisk Golf Union anslutna klubbar. Deltagande får ske t. o. m. det kalenderår under vilket junior fyller 18 år.

§ 2.

Tävlingen skall avhållas å Göteborgs Golf Klubbs ordinarie bana två gånger årligen, en gång under första och en gång under andra halvåret.

§ 3.

Tävlingen skall vara en 18 håls slagtävling med handicap.

Mellan spelare med lika resultat avgöres ordningsföljden för erhållandet av pris genom omspel med handicap över 18 hål.

§ 4.

Minst 6 spelare skola delta för att tävlingen skall äga rum.

§ 5.

Pokalen skall, för att bliva ständig egendom, vinnas tre gånger utan ordningsföljd. Vinnare av tävling får sitt namn ingraverat å pokalen, samt erhåller såsom minnespris pokalen i miniatyr.

Även ett andra pris utdelas.

§ 6.

Vinnaren av tävling får, om han så önskar, förvara pokalen intill tiden för nästkommande tävling och ansvarar under tiden för densamma. Pokalen skall assureras av Göteborgs Golf Klubb.

Pokalen skall återställas till styrelsen 14 dagar före tävling.

§ 7.

Styrelsen äger rätt att vidtaga ändringar i ovanstående stadgar.

Vinnare:

År	Klubb	Markering
1922 ¹⁵ / ₁₀	Olof Svinhufvud (G. G. K.)	82 — 6 = 76
1923 ²¹ / ₅	Dick Wilson (G. G. K.)	102 — 30 = 72
1923 ³⁰ / ₉	Rune Runfelt (G. G. K.)	81 — 14 = 67
1924 ²⁹ / ₅	Erik Smith (G. G. K.)	121 — 23 = 98 (över 24 hål)
1924 ⁷ / ₉	Bror Zachrisson (G. G. K.)	137 — 40 = 97 (över 24 hål)
1925 ⁷ / ₆	Erik Bengtsson (G. G. K.)	88 — 16 = 72
1925 ⁴ / ₁₀	Erik Bengtsson (G. G. K.)	91 — 15 = 76
1926 ⁶ / ₆	Erik Schnack (G. G. K.)	94 — 24 = 70
1926 ¹⁹ / ₉	Erik Schnack (G. G. K.)	89 — 18 = 71
1927 ¹² / ₈	Per Carlsson (G. G. K.)	94 — 24 = 70
1927 ⁴ / ₉	Per Carlsson (G. G. K.)	93 — 24 = 69

Vinnare av div. större klubbävlingar

Serietävlingen.

1921 Georg Wendel.
1923 Chr. Röhss.
1924 Elof Runfelt.
1925 Elof Runfelt.
1926 Edv. Ljungkvist.
1927 Andrew Person.

Captain's Cup.

1924 Olof Svinhufvud.
1925 Hugo Runfelt.
1926 Rune Runfelt.

Poängtävlingen.

1926 Dick Wilson.
1927 Erik Schnack.

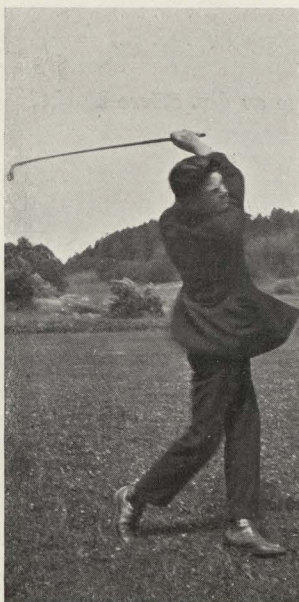
Pokal skänkt av Bankdirektör Ragnar Andréén med anledning av klubbens 25-års-jubileum

Vinnare av Svenska Vandringspriset »Golfspelarestatyetten»

År	Vinnare	Klubb	Markering
1909	Tor Törnsten	Göteborgs G. K.	109
1910	Tom Smith	Göteborgs G. K.	110
1911	Erik Runfelt	Göteborgs G. K.	105
1912	Erik Runfelt	Göteborgs G. K.	83
1913	Erik Runfelt för alltid	Göteborgs G. K.	88

Vinnare av Skandinaviska Vandringspokalen, uppsatt av Falsterbo Golf Klubb

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb
1910	A. Calvert	(G. G. K.)	E. Schweder J:or	(F. G. K.)
1911	E. Runfelt	(G. G. K.)	K. Helmer Petersen	(K. G. K.)
1912	H. Grut	(K. G. K.)	C. Rydbeck	(F. G. K.)
1913	E. Runfelt	(G. G. K.)	G. Petterson	(G. G. K.)
1914	E. Runfelt	(G. G. K.)	C. Rydbeck	(F. G. K.)
1915	C. Rydbeck	(F. G. K.)	E. Edstrand	(F. G. K.)
1916	K. Edstrand	(F. G. K.)	H. Bauer	(F. G. K.)
1917	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	K. Edstrand	(F. G. K.)
1918	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	H. Bauer	(F. G. K.)
1919	E. Runfelt	(G. G. K.)	C. Rydbeck	(F. G. K.)
1920	E. Runfelt för alltid	(G. G. K.)	G. Edstrand	(F. G. K.)

Klubbens nuvarande professionist,
Adolf Hjorth

Elof Runfelt, Skandinavisk mästare 1927

Erik Runfelt, Svensk mästare 1927

SVENSKA OCH SKANDINAVISKA MÄSTERSKAPSTÄVLINGAR

G. G. K. = Göteborgs Golf Klubb, F. G. K. = Falsterbo Golf Klubb, S. G. K. = Stockholms Golf Klubb, K. G. K. = Köbenhavns Golf Klub, H. G. C. = Hamburger Golf Club.

Vinnare av Svenska Amatör-Mästerskapet i golfspel för Herrar

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1904	T. Åkermark	(G. G. K.)	V. Setterberg	(G. G. K.)	Hovås	8 och 6
1905	A. Armstrong	(G. G. K.)	V. Setterberg	(G. G. K.)	Hovås	3 och 1
1906	T. Törnsten	(G. G. K.)	V. Setterberg	(G. G. K.)	Hovås	4 och 2
1907	T. Törnsten	(G. G. K.)	V. Setterberg	(G. G. K.)	Hovås	11 och 10
1908	Kpt. J. Harvey	(S. G. K.)	T. Törnsten	(G. G. K.)	Hovås	9 och 8
1909	T. Törnsten	(G. G. K.)	D. von Braun	(G. G. K.)	Hovås	4 och 2
1910	T. Törnsten	(G. G. K.)	E. Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	1 vid 37:e
1911	T. Törnsten	(G. G. K.)	E. Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	3 och 2
1912	E. Runfelt	(G. G. K.)	C. Rydbeck	(F. G. K.)	Hovås	13 och 11
1913	E. Runfelt	(G. G. K.)	C. Rydbeck	(F. G. K.)	Falsterbo	6 och 4
1914	K. Lignell	(G. G. K.)	G. Pettersson	(G. G. K.)	Råsunda	1 vid 37:e
1915	C. Rydbeck	(F. G. K.)	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	Falsterbo	8 och 6
1916	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	H. Bauer	(F. G. K.)	Råsunda	11 och 9
1917	C. Rydbeck	(F. G. K.)	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	Falsterbo	2 upp
1918	E. Runfelt	(G. G. K.)	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	Hovås	9 och 7
1919	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	E. Runfelt	(G. G. K.)	Råsunda	1 upp
1920	C. Rydbeck	(F. G. K.)	G. Pettersson	(G. G. K.)	Falsterbo	6 och 5
1921	Erik Runfelt	(G. G. K.)	K. Lignell	(G. G. K.)	Hovås	6 och 5
1922	C. Rydbeck	(F. G. K.)	G. Edstrand	(F. G. K.)	Råsunda	6 och 5

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1923	G. Edstrand	(F. G. K.)	Elof Runfelt	(G. G. K.)	Råsunda	8 och 7
1924	G. Edstrand	(F. G. K.)	Erik Torén	(S. G. K.)	Råsunda	8 och 7
1925—1927 ingen tävling.						

Vinnare av Svenska Amatör-Mästerskapet i golfspel för Damer

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1911	Frkn V. Rosencrantz	(F. G. K.)	Fru E. Wadham	(G. G. K.)	Hovås	7 och 5
1912	Ingen tävling.					
1913	Ingen tävling.					
1914	Frkn V. Rosencrantz	(F. G. K.)	H.K.H.Kronprinsessan	(S. G. K.)	Råsunda	5 och 3
1915—16—17	Ingen tävling.					
1918	Frkn R. Runfelt	(G. G. K.)	Frkn E. Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	4 och 3
1919—1921	Ingen tävling.					
1922	Frkn Karin Edstrand	(F. G. K.)	Fru Maleine Torén	(S. G. K.)	Råsunda	1 upp på 19:e
1923	Ingen tävling.					
1924	Frkn Hammar	(S. G. K.)	Mrs Walker	(S. G. K.)	Råsunda	6 och 5
1925—1927	Ingen tävling.					

Vinnare av Svenska Internationella Amatör-Mästerskapet för Herrar

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1909	A. Mattsson	(G. G. K.)	A. Calvert	(G. G. K.)	Hovås	10 och 9
1910	O. Eriksson	(G. G. K.)	A. Calvert	(G. G. K.)	Hovås	14 och 13
1911	E. Runfelt	(G. G. K.)	V. Setterberg	(G. G. K.)	Hovås	1 vid 39:e
1912	F. Hegel	(K. G. K.)	G. Köhler	(F. G. K.)	Falsterbo	8 och 7
1913	E. Runfelt	(G. G. K.)	Fr. Hegel	(K. G. K.)	Hovås	4 och 3
1914	Ingen tävling.					
1915	G. Petterson	(G. G. K.)	Fr. Hegel	(K. G. K.)	Hovås	2 upp
1916	F. Hegel	(K. G. K.)	J. Beck-Friis	(F. G. K.)	Falsterbo	11 och 9
1917	E. Runfelt	(G. G. K.)	H. Beck-Friis	(F. G. K.)	Hovås	6 och 5
1918	E. Runfelt	(G. G. K.)	G. Edstrand	(F. G. K.)	Falsterbo	6 och 5
1919	F. Hegel	(K. G. K.)	E. Runfelt	(G. G. K.)	Falsterbo	2 upp
1920	Erik Runfelt	(G. G. K.)	C. Rydbeck	(F. G. K.)	Hovås	15 och 14
1921	J. Walker	(S. G. K.)	N. Ankarcrona	(S. G. K.)	Råsunda	6 och 5
1922	Erik Runfelt	(G. G. K.)	K. Lignell	(G. G. K.)	Hovås	10 och 8
1923	Erik Runfelt	(G. G. K.)	O. Svinhufvud	(G. G. K.)	Hovås	7 och 6
1924	Stig Boström	(F. G. K.)	G. Edstrand	(F. G. K.)	Falsterbo	2 och 1
1925	Elof Runfelt	(G. G. K.)	Erik Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	3 och 2
1926	G. Edstrand	(F. G. K.)	C. Rydbeck	(F. G. K.)	Falsterbo	1 upp vid 38:e
1927	Erik Runfelt	(G. G. K.)	G. Edstrand	(F. G. K.)	Falsterbo	3 och 1

Vinnare av Svenska Internationella Amatör-Mästerskapet för Damer

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1910	Frkn V. Rosencrantz	(F. G. K.)	Frkn K. Askklund	(G. G. K.)	Hovås	6 och 4
1911	Miss O. Bamber	(G. G. K.)	Fru C. Rubow	(K. G. K.)	Hovås	1 vid 19:e
1912	Ingen tävling.					
1913	Fru E. Törnsten	(G. G. K.)	Frkn E. Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	4 och 3
1914	Ingen tävling.					

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1915	Frkn E. Runfelt	(G. G. K.)	Frkn T. Gillholm	(G. G. K.)	Hovås	6 och 5
1916	Frkn S. Grenander	(F. G. K.)	Frkn A. Sjöberg	(F. G. K.)	Falsterbo	3 och 2
1917	Frkn R. Runfelt	(G. G. K.)	Fru M. Grant	(G. G. K.)	Hovås	3 och 2
1918	Ingen tävling.					
1919	Ingen tävling.					
1920	Frkn Rosa Runfelt	(G. G. K.)	Frkn Elin Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	2 och 1
1921	Ingen tävling.					
1922	Frkn Elin Runfelt	(G. G. K.)	Frkn Rosa Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	1 upp vid 19:e
1923	Frau Erika Sellschopp	(H. G. C.)	Frkn Elin Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	5 och 3
1924—1925	Ingen tävling.					
1926	Frkn Karin Edstrand	(F. G. K.)	Frkn Brita Boström	(F. G. K.)	Falsterbo	2 upp
1927	Ingen tävling.					

Skandinavisk Golf Unions amatörmästerskap för Herrar

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1912	C. Rydbeck	(F. G. K.)	Erik Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	6 och 5
1913	Erik Runfelt	(G. G. K.)	G. Lorenzen	(K. G. K.)	Köbenhavn	9 och 7
1914—1915	Ingen tävling.					
1916	Friherre H. Beck-Friis	(F. G. K.)	G. Pettersson	(G. G. K.)	Hovås	2 och 1
1917	Friherre H. Beck-Friis	(F. G. K.)	Fr. Hegel	(K. G. K.)	Falsterbo	6 och 5
1918	Friherre H. Beck-Friis	(F. G. K.)	I. Knudsen	(K. G. K.)	Köbenhavn	14 och 13
1919	Erik Runfelt	(G. G. K.)	G. Pettersson	(G. G. K.)	Hovås	5 och 3
1920	Erik Runfelt	(G. G. K.)	H. Bauer	(F. G. K.)	Råsunda	11 och 9
1921	Erik Runfelt	(G. G. K.)	W. Archdale	(K. G. K.)	Falsterbo	2 upp
1922	Gunnar Edstrand	(F. G. K.)	A. Harhoff	(K. G. K.)	Falsterbo	11 och 10
1923	Carl Rydbeck	(F. G. K.)	Erik Runfelt	(G. G. K.)	Falsterbo	1 upp
1924	Erik Runfelt	(G. G. K.)	Stig Boström	(F. G. K.)	Köbenhavn	6 och 5
1925	Carl Rydbeck	(F. G. K.)	Gunnar Edstrand	(F. G. K.)	Falsterbo	6 och 5
1926	Svante Lignell	(G. G. K.)	Erik Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	1 upp på 37:e
1927	Elof Runfelt	(G. G. K.)	Erik Runfelt	(G. G. K.)	Hovås	6 och 5

Skandinavisk Golf Unions amatörmästerskap för Damer

År	Vinnare	Klubb	Andre	Klubb	Bana	Hål
1921	Frkn Elin Runfelt	(G. G. K.)	Frkn Elsa Edstrand	(F. G. K.)	Falsterbo	4 och 3
1922	Frkn Mary Hegardt	(F. G. K.)	Frkn Gurli Hegardt	(F. G. K.)	Falsterbo	4 och 2
1923	Frkn Rosa Runfelt	(G. G. K.)	Frkn Karin Edstrand	(F. G. K.)	Falsterbo	
1924	Frau Erika Sellschopp	(H. G. C.)	Frkn Karin Edstrand	(F. G. K.)	Köbenhavn	5 och 3
1925	Fru Frigast	(K. G. K.)	Frkn B. Hammar	(S. G. K.)	Falsterbo	
1926	Fru Elin Sjöblom	(G. G. K.)	Fru Andrea Röhss	(G. G. K.)	Hovås	6 och 5
1927	Ingen tävling.					

Skandinavisk Golf Unions lagtävling

(18 håls single och 18 håls foursomes)

1920	Stockholms G. K.	} Falsterbo G. K.	} Göteborgs G. K.	} Göteborgs G. K.	} Hovås	} 4 spelare
i varje lag.		
	Falsterbo G. K.						3½ mot 2½	4 mot 2
							w. o.	

Klubbens lag vid Skand. Golf Unions lagtävling 1921

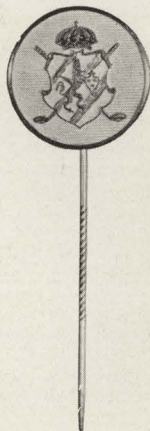
Klubbens lag vid Skand. Golf Unions lagtävling 1922

1921	Göteborgs G. K. }
Köbenhavns G. K. }	Köbenhavns G. K. }
4½ (19 hål) mot
4½ (18 hål)	Falsterbo G. K. }
6 mot 3	Falsterbo	6 spelare
i varje lag.
	Falsterbo G. K. }
Stockholms G. K. }	Falsterbo G. K. }
8 mot 1			
1922	Göteborgs G. K. }
Köbenhavns G. K. }	Köbenhavns G. K. }
Falsterbo G. K. }
w. o.	Köbenhavns G. K. }
1 håls övervikt	Falsterbo	8 spelare
i varje lag.
1923	Stockholms G. K. }
Göteborgs G. K. }
Falsterbo G. K. }
Köbenhavns G. K. }	Göteborgs G. K. }
9 mot 0
Falsterbo G. K. }
9 mot 0	Göteborgs G. K. }
5 mot 4	Hovås	6 spelare
i varje lag.
1924	Göteborgs G. K. }
Köbenhavns G. K. }	Göteborgs G. K. }
5 mot 4
Falsterbo G. K. }
w. o.	Göteborgs G. K. }
5 mot 3	Köbenhavn	6 spelare
i varje lag.
1925	Köbenhavns G. K. }
Göteborgs G. K. }	Göteborgs G. K. }
11 mot 7
Falsterbo G. K. }
w. o.	Falsterbo G. K. }
14 mot 4	Falsterbo	12 spelare
i varje lag.
1926	Ingen tävling.				
1927	Köbenhavns G. K. }
Göteborgs G. K. }
Stockholms G. K. }
Falsterbo G. K. }	Göteborgs G. K. }
9½ mot 2½
Stockholms G. K. }
8 mot 5	Göteborgs G. K. }
10 mot 2	Hovås	8 spelare
i varje lag.

Svensk-tyska landsmatchen i golf

Lagtävling 36 håls foursomes och 36 håls single.

1927 Sverige vann med 7 mot 5 (foursomes 3 mot 1 och single 4 mot 4) Falsterbo 8 spelare i varje lag

Göteborgs Golfklubbs klubbmärke och medalj

En propagandadag på Hovås 1926. I mitten t. v. ordf. Gunnar Carlsson, t. h. sekr. Georg Wendel

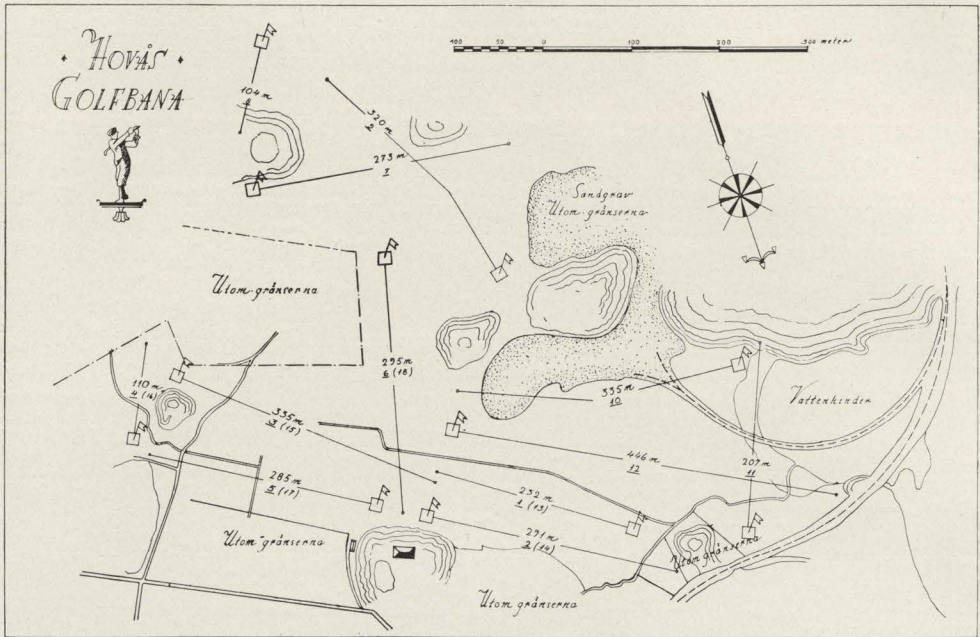
Deltagarna i en barntävling å Hovås 1925

HANDICAPSTABELL

för i tävlingarna deltagande spelare, av den ²¹/₁₀ 1927.

<i>Klass I:</i>		Henry Sjöblom.....	-17
Erik Runfelt	Scr.	Bruno Zachrisson.....	-18
Elof Runfelt	Scr.	Elias Melander	-18
Olof Svinhufvud	- 3	Olof Gillholm	-18
Svante Lignell	- 5	Gösta Dalman	-18
Rune Runfelt	- 6	Johan Kinde	-18
Erik Torén	- 7	Gunnar Carlsson	-18
Dick Wilson	- 7	Axel Zachrisson	-18
Andrew Person.....	- 7	Erik Knutson	-18
Erik Bengtsson	- 7	Gust. Lundberg	-18
Hugo Runfelt	- 8	Markus Winberg	-18
Hakon Grut	- 8	C. D. Wingstrand	-18
Georg Pettersson	- 9		
Algot Carlsson	-10	<i>Klass II:</i>	
Georg Wendel	-10	Per Carlsson	-20
C. G. Edstrand	-10	Elin Sjöblom.....	-23
Knut Lignell.....	-12	Gunnar Mandal	-24
Ivar Lignell	-13	Maleine Torén	-28
Edv. Ljungkvist	-13	Kerstin Wilson.....	-33
Tor Törnsten	-14	Linnéa Person	-33
Erik Schnack.....	-14	Andréa Röhss	-33
Ch. Fletcher	-14	C. E. Heyman	-36
Alfredo di Carpegna	-14	Sidney Holm.....	-36
Birger Sörvik	-16	Clarence Lyon	-36
Axel Brynolf	-16	Maud Törnsten	-36
Chr. Röhss	-16	Gert Lignell	-36
Axel Calvert	-17	Helen Wingstrand	-36
Conrad Pineus	-17	Oscar Lange	-36

ORDINARIE BANA 1927

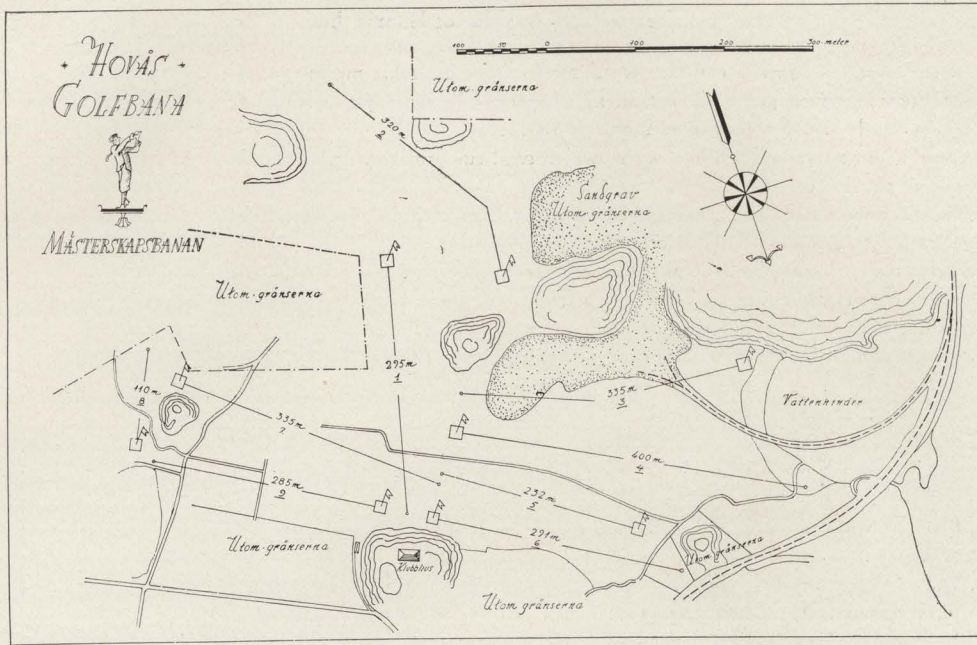

Banan utlades från 9 till 12 hål åren 1921—1923. Från det sistnämnda året kunde de nya hålen spelas, och räknades 12 hål såsom en round. Från 1925 har banan spelats på det sätt skissen utvisar.

tävling den							192							
Spelare							H'cap i Hål- o. Bogeyspel							slag
Hål	Längd meter	Bogey	Hcp	Spel. mark	Egen mark	+
○	Hål	Längd meter	Bogey	Hcp	Spel. mark	Egen mark	+
○	
1	232	4	15				10	335	5	8				
2	291	4	3				11	207	4	12				
3	335	5	9				12	446	5	2				
4	110	3	17				13	232	4	18				
5	285	4	11				14	291	4	6				
6	295	4	1				15	335	5	14				
7	273	4	7				16	110	3	16				
8	104	3	13				17	285	4	4				
9	320	4	5				18	295	4	10				
Mtr	2245	35				Ut	Mtr	2536	38				In	
Vunna hål							Mtr 2245 35							Ut
Förlorade hål				Upp	Ner		Mtr 4781 73							S:ma
Skillnad							Kontrollerat av:							H'cap
														Netto

Markeringskort för den ordinarie banan, över vilken på detta sätt spelats sedan 1925.
1—6 hålen spelas två ggr och bliva andra ggn 13—18 hålen.

MÄSTERSKAPSBANA 1927

| Hål | Längd meter | Bogey | Hcp | Spel. mark | Egen mark | +
○ | Hål | Längd meter | Bogey | Hcp | Spel. mark | Egen mark | +
○ |
|----------------|-------------|-------|-----|------------|-----------|--------|------------------|-------------|-------|-----|------------|-----------|--------|
| 1 | 295 | 4 | 10 | | | | 10 | 295 | 4 | 1 | | | |
| 2 | 320 | 4 | 6 | | | | 11 | 320 | 4 | 11 | | | |
| 3 | 335 | 4 | 12 | | | | 12 | 335 | 4 | 3 | | | |
| 4 | 400 | 5 | 4 | | | | 13 | 400 | 5 | 16 | | | |
| 5 | 232 | 4 | 18 | | | | 14 | 232 | 4 | 9 | | | |
| 6 | 291 | 4 | 2 | | | | 15 | 291 | 4 | 14 | | | |
| 7 | 335 | 5 | 15 | | | | 16 | 335 | 5 | 8 | | | |
| 8 | 110 | 3 | 7 | | | | 17 | 110 | 3 | 17 | | | |
| 9 | 285 | 4 | 13 | | | | 18 | 285 | 4 | 5 | | | |
| Mtr | 2603 | 37 | | | | Ut | Mtr | 2603 | 37 | | | | In |
| Vunna hål | | | | | | | Mtr | 2603 | 37 | | | | Ut |
| Förlorade hål | | | | Upp | Ner | | Mtr | 5206 | 74 | | | | S:ma |
| Skillnad | | | | | | | Kontrollerat av: | | | | | H'cap | |
| | | | | | | | | | | | | | Netto |

Markeringskort för mästerskapsbanan, över vilken spelats sedan 1926. Den gängse banan spelas på följande sätt: 6:e, 9:e, 10:e, 12:e (något förkortad), 1:a, 2:a, 3:e, 4:e och 5:e.

LOKALA REGLER

för Göteborgs Golf Klubbs ordinarie bana 1927

1. *Utom gränserna* äro alla områden utanför gränslinjer utmärkta medelst stängsel eller röda pålar samt »Sandgraven» med gräns vid kanten av spelbanans horisontalplan. Mur, stängsel, dike eller bäck i gräns för banan, betraktas som *utom gränserna*.
2. *Som erkänt vattenhinder* räknas sötvattnensjön samt sumpmarkerna på ömse sidor om bäcken och grusspåret på 11:e och 12:e hålen.
3. Boll på orätt inlagsplats måste nedsläppas omedelbart utom inlagsplatsen, ej närmare hålet, *utan plikt*.
4. Boll på inlagsplats må lyftas och rengöras, *utan plikt*.
5. Boll fastslagen i marken, må upplyftas och återläggas i hålet, *utan plikt*.
6. Boll i eller under buske, träd, i dike, bäck, hjulspår, kreatursspår, stenrös, på järnvägsbank, eller högst en klubblängd från stenmur, gårdesgård eller stängsel, må, *under plikt av ett slag*, lyftas och nedsläppas bakom det hindrande föremålet, eller, om detta ej kan ske, inom två klubblängder från detsamma, ej närmare hålet. Till dike eller bäck räknas även den mot vattenfåran sluttande marken från gränsen av spelbanans horisontalplan.
7. Boll inom en klubblängd från sittplats eller påle, om denna inverkar på slaget, må lyftas och nedsläppas inom två klubblängder, ej närmare hålet, *utan plikt*. Ligger bollen i hinder, måste den nedsläppas i hindret.
8. Om boll spelad från 2:a, 10:e, 12:e eller 14:e hålen träffar elektrisk ledningstråd, må slaget omspelas, *utan plikt*.
9. Om å 11:e hålet spelare spelat sin boll från utslagsplatsen ner i bäcken mellan de två röda pålarna framför inlagsplatsen, må han nedsläppa en boll, *utan plikt*, bakom bäcken.
10. Boll, som spelas från 12:e utslagsplatsen och stannar å det med röda pålar utmärkta området, må lyftas och nedsläppas, ej närmare hålet, *utan plikt*.

LOKALA REGLER

för Göteborgs Golf Klubbs mästerskapsbana 1927

1. *Utom gränserna* äro alla områden utanför gränslinjer utmärkta medelst stängsel eller röda pålar samt »Sandgraven» med gräns vid kanten av spelbanans horisontalplan. Mur, stängsel, dike eller bäck i gräns för banan, betraktas som *utom gränserna*.
2. *Som erkänt vattenhinder* räknas sötvattnensjön samt sumpmarkerna på ömse sidor om bäcken och grusspåret på 4:e hålet.
3. Boll på orätt inlagsplats måste nedsläppas omedelbart utom inlagsplatsen, ej närmare hålet, *utan plikt*.
4. Boll på inlagsplats må lyftas och rengöras, *utan plikt*.
5. Boll fastslagen i marken, må upplyftas och återläggas i hålet *utan plikt*.
6. Boll i eller under buske, träd, i dike, bäck, hjulspår, kreatursspår, stenrös, på järnvägsbank, eller högst en klubblängd från stenmur, gårdesgård eller stängsel, må, *under plikt av ett slag*, lyftas och nedsläppas bakom det hindrande föremålet, eller, om detta ej kan ske, inom två klubblängder från detsamma, ej närmare hålet. Till dike eller bäck räknas även den mot vattenfåran sluttande marken från gränsen av spelbanans horisontalplan.
7. Boll inom en klubblängd från sittplats eller påle, om denna inverkar på slaget, må lyftas och nedsläppas inom två klubblängder, ej närmare hålet, *utan plikt*. Ligger bollen i hinder, måste den nedsläppas i hindret.
8. Om boll spelad från 3:e, 4:e eller 6:e hålen träffar elektrisk ledningstråd, må slaget omspelas, *utan plikt*.

Professionisten Geo. Roberts spelar ett bunkerslag å 2:a hålet 1926

UTLÄGGANDET AV GOLFBANOR OCH DERAS SKÖTSEL

Vid utläggandet av en golfbana skall man först och främst sträva efter att genomsnittsgolfaren blir nöjd med den. Detta kan åstadkommas utan att »scratch»-spelaren blir lidande. Härmed lämnas några råd i detta avseende.

Mark.

Så mycket som möjligt av den mark som står till förfogande bör användas för banan samt högt gräs och dylikt, vari bollar lätt förloras, om möjligt undvikas. Golfspelaren sparar härigenom tid samt behåller sitt goda humör.

Spelbanan.

Gör ej en smal spelbana med gräs som på en inlagsplats, utan en bred sådan, som även kan tillåta anläggandet av hinder i mitten och dymedelst lämna spelaren öppet att på olika vägar spela fram till inlagsplatsen.

Slutligen kommer ett rättvist begränsande av inslagsplatsen medelst hinder («bunkers») att göra alla spelare nöjda med hålet (se avbildningarna 1 och 2).

Hinder («Bunkers and Hazards»).

Låt det ej brådska med att gräva »bunkers» och gör under alla omständigheter endast de absolut nödvändiga. Varje ordinär »bunker» kostar c:a 200 kronor och varje år betydande belopp i underhåll. En stor oregelbunden »bunker» är f. ö. att föredraga framför en hel serie små isolerade »pot-bunkers». Diagonala såväl som tvär-»bunkers» äro utmärkta, n. b. om de anläggas i rätt riktning. När »bunkers» skola grävas, bör man alltid följa konturerna i terrängen, ty då verka de mera naturliga hinder. Kom nämligen ihåg, att alla sand-»bunkers» å kustbanorna, vilka tjäna som modell vid anläggandet av »bunkers», från början voro naturliga hål, som under tidernas lopp vind och väder hade åstadkommit (se avbildningarna 3 och 4). Om det ej är nödvändigt, så gräv ej med avsikt »bunkers» på båda sidor om en inslagsplats (se Inslagsplatser).

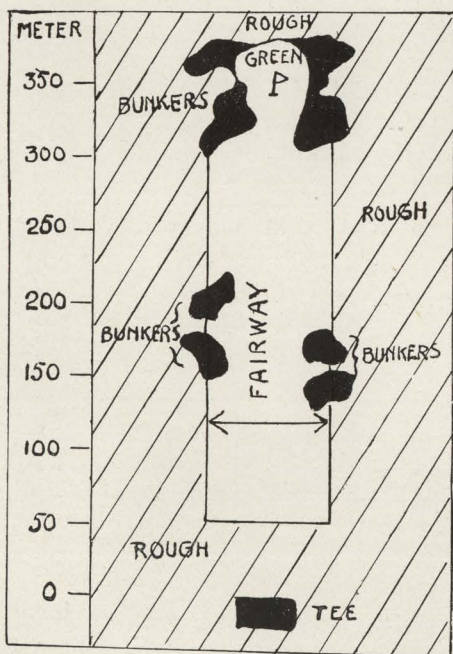

Bild 1
Ett typiskt modernt hål med »bunkers» tätt intill »green» och med smal »fairway»

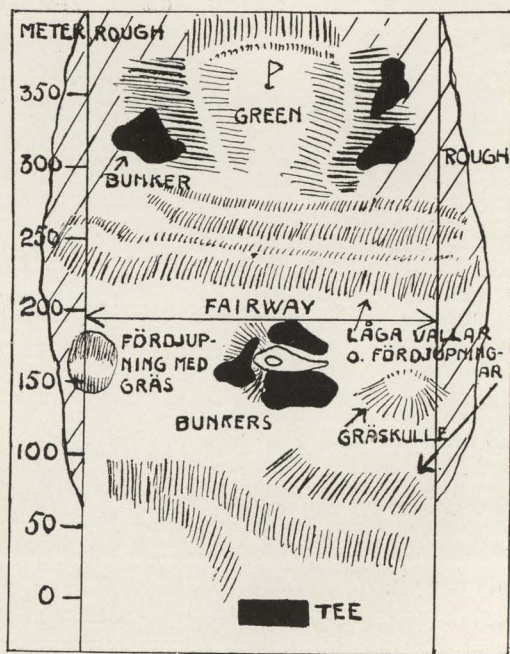

Bild 2
Samma hål utlagt i enlighet med ovan framhävda principer

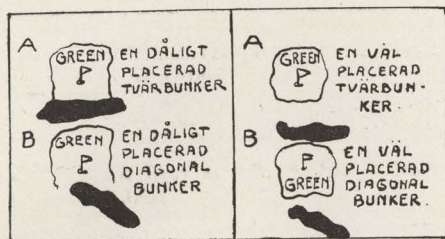

Bild 3

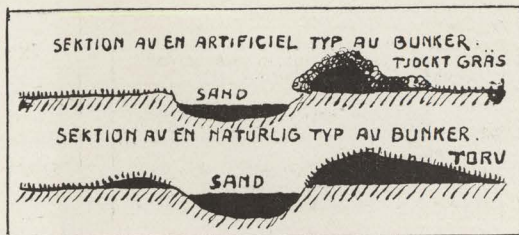

Bild 4

Använd alla naturliga hinder, som sand- och grusgravar, dammar, åar och bäckar, men undvik träd. Smala, djupa, torra diken på banan böra utvidgas och göras grundare, så att de bliva lämpliga »bunkers». Smala, djupa, vattenfyllda diken skola antingen täckdikas eller vidgas ut till bäckar. Glöm ej, att naturliga jordvallar, hålör eller jordkullar, riktigt utnyttjade, fullt kunna ersätta »bunkers».

Utslagsplatser (»Teeing Grounds»).

Så framt marken ej är sumpig eller ojämn, undvik att bygga upp utslagsplatserna. Detta kostar i onödan mycket pengar att göra och dessutom en hel del i underhåll. Tag istället en så stor yta som möjligt på släta marken och flytta utslaget därå, så ofta det behövs.

Inslagsplatser (»Greens»).

Bygg aldrig upp inslagsplatser som höga plataer. De kosta en massa pengar att anlägga, och underhållskostnaderna bliva alltid stora. Om det med hänsyn till sumpig mark är nödvändigt att bygga upp inslagsplatsen, så överdriv ej, utan försök att göra sidorna så långsluttande som möjligt och helst något konkava. På hög, torr mark, där inslagsplatsen blivit något nedgrävd, och där marken sluttar gradvis mot hålet, skall inslagsplatsen ej ligga så lågt, att hålet ej synes från den plats, där ett vanligt andra slag skall spelas. En inslagsplats skall ej vara slät som ett biljardbord, men ej så kuperad, att ej gräset kan klippas fullständigt jämnt över hela dess yta. Desto mindre markerade oregelbundenheterna äro på inslagsplatsen, desto intressantare blir »putting»-spelet. Regelbundna »vågor» böra undvikas på en inslagsplats. På en inlandsbana bör man undvika att lägga »bunkers» på båda sidor tätt inpå inslagsplatsen, enär varje spelare, som kommer i en sådan,

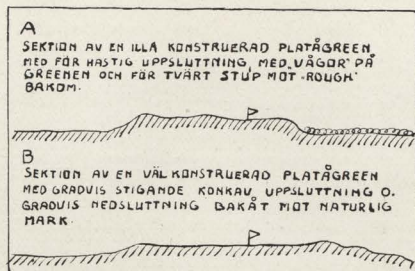

Bild 5

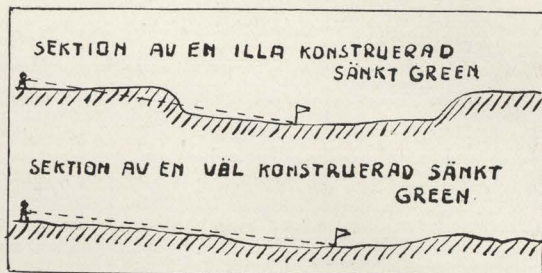

Bild 6

spelar ut sand och småsten på denna, vilket sedan är hindrande för putterspelet samt även förorsakar mera arbete på banan, enär inslagsplatserna då noggrant måste sopas, innan de klipplas. Istället skall hålet konstrueras så, att en »approach», som tager mark där »bunkern» skulle hava varit, istället på grund av markens sluttning *studsar* i en »bunker», som ligger på sådant avstånd från inslagsplatsen, att denna ej kan nås av småsten etc. Det dåliga slaget får härigenom fullt samma straff (se avbildningarna 5, 6 och 2).

Ett undantag härifrån bliver, om marken tätt intill inslagsplatsen har naturliga förutsättningar för en »bunker». I så fall bör »bunkern» grävas där, men lämna då den motsatta sidan av spellinjen till hålet utan »bunker» och gör istället det nödvändiga hindret i form av en jordvall eller dylikt.

Banans skötsel.

Varje golfbana bör ha sin egen s. k. plantskola, vari kan odlas frö för sådden samt gräs för att kunna lägga ny torv på inslagsplatser m. m. Fröproblemet synes nämligen inom en nära framtid bliva akut, enär efterfrågan på goda frösorter är större än tillgången. Vill en klubb ha hjälp i denna sak, kan den med förtroende vända sig till någon av de båda världsberömda engelska firmorna Carter eller Sutton. Man kan t. o. m. sända dem jord eller gräs från banan, och efter analys härav komma de att föreslå de bästa frösorterna för utslags- och inslagsplatser eller banan i övrigt. Dessutom lämna de alla nödiga uppgifter för den s. k. plantskolans ordnande och skötsel. De ha även i bokform givit ut utmärkta handledningar i banskötsel.

Såning och utläggande av torv.

Vilket som giver det bästa resultatet, att så eller lägga torv, därom äro meningarna delade. Vid gynnsamma klimatiska förhållanden och där ej

banan för tidigt tages i bruk, utan spel får äga rum först sedan den blivit fullt färdig, giver säkerligen såningen det bästa resultatet. Men här i landet, där barfrostena ofta tager död på det späda gräset, är nog läggandet av torv att föredraga. Men naturligtvis kan detta i allmänhet endast ske vid anläggandet av ut- och inslagsplatser, ty banan i övrigt har ju allt för stor areal för att den skall kunna annat än sås, om detta nu är behöfvligt.

Den bästa tiden att så är i april eller augusti, och av dessa två alternativ är nog augusti att föredraga, ty fröna gro bättre vid denna tid på året. Marken, som skall sås, måste väl prepareras och bör därefter ligga ungefär en månad, innan den besås. Omkring 300 liter frö på 4,000 kvm. giver det bästa resultatet. Såningen skall äga rum i två repriser, med $\frac{2}{3}$ första gången och $\frac{1}{3}$ andra gången. Andra gången sår man på tvären mot den riktning, i vilken man sått första gången. Glöm ej att efter sådden omsorgsfullt kratta för hand. För »lagning» av banan — ställen där sådden ej grott etc. — användes med fördel torv. Torven bör ej vara mer än 2 tum tjock, ty annars gro den för långsamt. Innan torven lägges på, skall marken gödslas.

Klippning.

Klipp vid fuktig väderlek samt när gräset växer fort med gräsupptagningslådan på maskinen. Vid varmt, torrt väder däremot utan lådan. Klipp ej uteslutande i samma riktning, utan börja från olika punkter.

Vältning.

Den lämpligaste välten skall väga c:a 50 kg. och vara ungefär 3 fot bred.

Vattning.

Kvällen är den bästa tiden på dagen för vattning, men man kan även vattna i det hetaste solsken, dock *endast under den förutsättning*, att man kan hålla marken fuktig intill kvällen. Använd helst en finstrålig, cirkulerande vattenkastare och se till att det är bra tryck på vattnet.

Sand.

Försök att få den finaste möjliga sand att användas höst, vinter och tidigt på våren till uppblandning med gödningsämnen för ut- och inslagsplatserna. Även enbart sand är bra för dessa samt banan i övrigt.

Gödsling.

De bästa gödningsmedlen för nysådda inslagsplatser äro rapsmjöl och finsiktad torvströ. Det sistnämnda uppblandat med sand — helst sjösand — åstadkommer en enastående torv på golfbanan.

Ogräs.

Plocka bort det för hand.

För övrigt giver Mr M. H. F. Suttons bok *The Book of the Links* alla anvisningar och råd för anläggandet och skötseln av en golfbana, varför den på det bästa kan rekommenderas.

Till slut några ord om hålens utläggande på banan. Man bör naturligtvis försöka att få första utslagsplatsen och sista inslagsplatsen så nära som möjligt intill klubbhuset eller annan byggnad, som står till förfogande för klubbarnas förvaring etc. Nästa håls utslagsplats bör ligga tillräckligt långt från föregående håls inslagsplats, så att risken för påspelning blir den minsta möjliga, men dock ej längre ifrån än nödvändigt är. Korsning av hålen bör undvikas.

Hålens längd skola ju variera för att skapa omväxling. Längden skall emellertid ej vara godtycklig, utan bestämmas efter en viss norm, så att den bäste spelaren — »scratch»-spelaren — behöver så och så många slag från utslagsplatsen i hålet, varvid alltid räknas två »putter»-slag på inslagsplatsen. Detta kallas »par» för hålet. Härmed en tabell över en förstklassig 18-hålsbana med uppgift å »par» för de olika hålen.

1.	320 meter.....	par	4
2.	324 »	»	4
3.	103 »	»	3
4.	457 »	»	5
5.	360 »	»	4
6.	405 »	»	5
7.	190 »	»	3
8.	445 »	»	5
9.	486 »	»	5
10.	240 »	»	4
11.	435 »	»	5

12.	163	meter.....	par	3
13.	288	»	»	4
14.	256	»	»	4
15.	473	»	»	5
16.	175	»	»	3
17.	247	»	»	4
18.	387	»	»	4

Summa 5,754 meter..... par 74

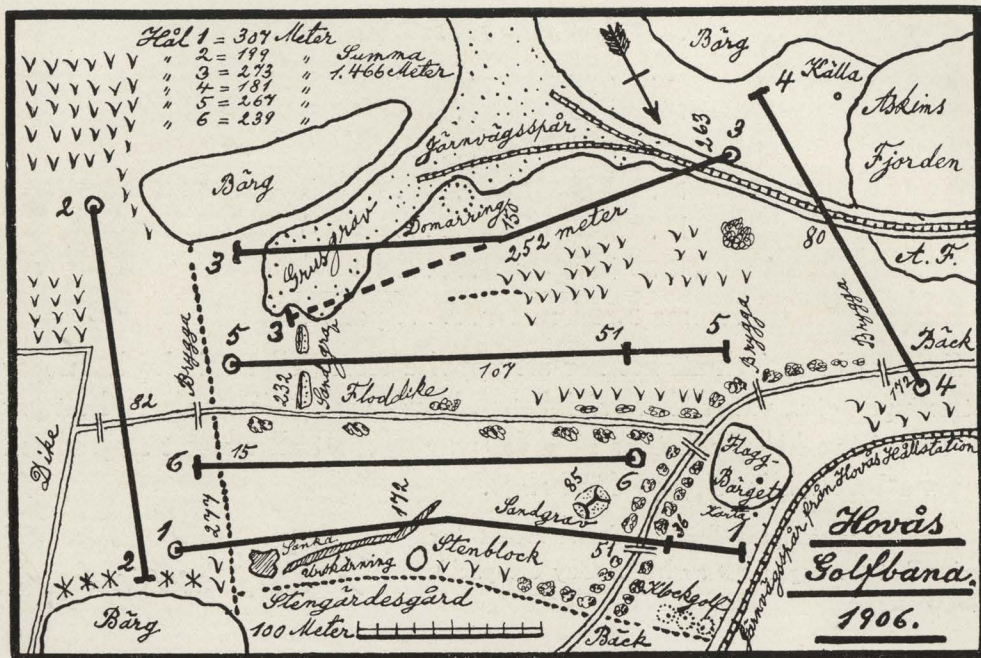
Som en bana i allmänhet har att uppvisa större eller mindre höjningar i terrängen etc., vilket ökar svårigheten, lägges vanligtvis ett slag till ett par av de svårare hålen och ökas sålunda »par» med ett eller annat slag, vilken summa sedan blir »Bogey» för banan.

(Den huvudsakliga källan för denna artikel har varit »Golf for beginners» av Major Guy Campbell).

W. Z. C.

Flygfoto av golfbanan vid Hovås

Hovåsbanan, som den utlades 1904

HOVÅS GOLFBANA

Ros och ris

Alla golfspelare, som haft tillfälle att gå över Hovåsbanan, särskilt under dessa vackra höstdagar i klar, lätt luft och med brinnande färger över backar och berg, över havet med kobbar och skär, äro förvisso ense därom, att klubben är att lyckönska till denna sällsynt vackra och på samma gång goda bana.

Då Golfklubben nu går att fira sitt tjugufemårsjubileum, måste vi därför ägna en särskild hyllning åt dem, som styrde klubbens öden den gången denna bana planerades och anlades. Hell, I framsynte och uppoffrande män, som lyckades finna och för golfspelet vinna och iordningställa denna så välbelägna och väl tillrättalagda terräng: med goda kommunikationer till staden; intill det uppfriskande, salta havet; utan några störande omgivningar, men väl med natursköna sådana; med en torr, lättarbetad jord, som visserligen

Västliga delen av Hovåsbanan 1904

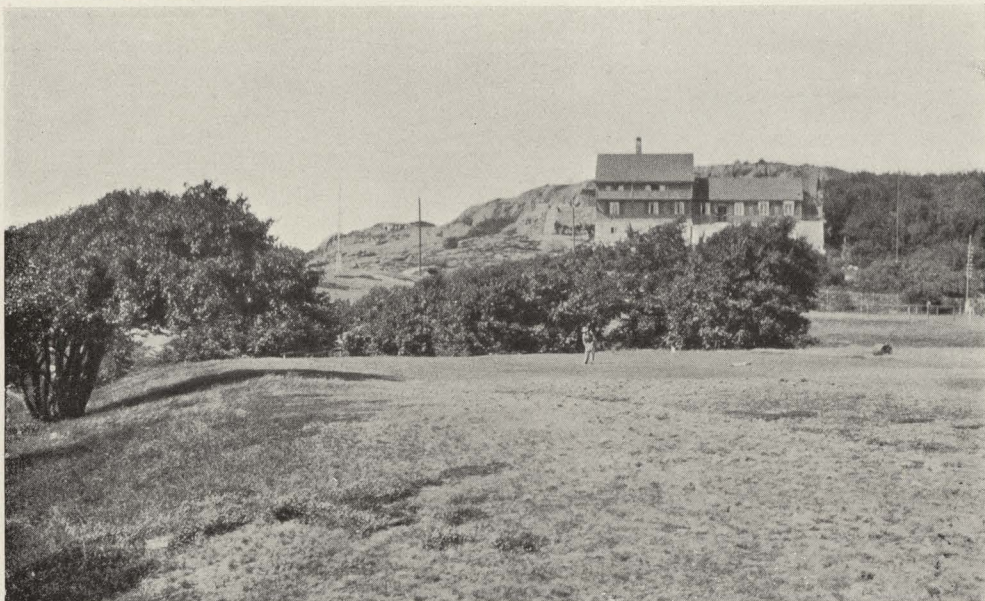

Tor Törnsten spelar å 3:e hålet å Hovåsbanan 1904. Grusgraven var på denna tid ej »out of bounds»

är mager och stenbunden, men som är bättre för golfspelare än en lerig och blöt mark; lagom kuperad terräng för att bli omväxlande, och så med en hel del naturliga hinder; allt detta de bästa förutsättningar för en god och intressant golfbana.

Att marken var mycket besvärlig och okultiverad under banans första år, det syns kanske bäst av de fotografier från denna tid, som finnas i klubbens arkiv och varav några här reproduceras. Överallt ljung, sand och sten. Men med det ihärdiga, strävsamma, ja, kärleksfulla arbete, som klubbens styrande, och i synnerhet klubbens dåvarande sekreterare, Viktor Setterberg, under de första åren nedlade på banan och vilket arbete sedan alltjämt fortsatts, har banan blivit allt bättre och bättre. Grästorven är nu på de flesta gamla hålen förstklassig, tät, men på samma gång elastisk och lättgången. Den nya delen av banan artar sig även att bli bra. Inslagsplatserna äro även goda, några av dem fullt förstklassiga. För några år sedan hade klubben otur, i det att några hårda vintrar och torra somrar nästan togo död på gräsväxten, men under sista året med dess fuktiga och gynnsamma väderleksförhållanden har skadan helt övervunnits, och banan är numera i sin helhet i bättre stånd än någonsin tillförne. Klubbens medlemmar kunna numera förvisso vara stolta över sin bana, såsom en utmärkt och i förhållande till klubbens nuvarande medlemsantal tillräckligt stor klubbana.

Göteborgs Golfklubb syftar dock längre. Den vill ej blott arbeta på att få ett alltjämt ökat medlemsantal och få ut allt flera göteborgare att spela på banan, den vill ock som hittills gå i spetsen här i Norden för det »kungliga och urgamla» golfspelet. Och ur denna synvinkel måste man bedöma vår bana efter andra mått, än om det gällt enbart en klubbana. Jag vill i samband härmed framhålla, att i Storbritannien, med dess hundratals golfbanor spridda över hela landet, anses ändock blott några få hålla måttet som mästareksbanor. Så långt kunna vi ej gå, ty i Skandinavien finns det ju ännu blott ett fåtal banor, och i stort sett äro golfentusiasterna hänvisade till att göra det bästa av vad som finns, men vad jag har velat framhålla är, att Göteborgs Golfklubb bör ställa sina fordringar högt och följa med sin tid för att kunna hävda sin ställning. Å andra orter i Skandinavien håller man som bäst på att skaffa sig nya och bättre golfbanor. Vi måste noga akta oss

1:a green å Hovåsbanan 1925

Man började så vackert vid Hovås med att utlägga sex hål för att kort därpå öka ut banan till 9 hål. Denna bana var ingalunda oäven, och den utgör ju ännu grundstommen till vår nuvarande bana. Banan var dock för kort: 4,760 meter för 18 hål och med bogeymarkering 78. För några år sedan utökades banan med 3 hål till en 12-håls bana. Visserligen fick man härigenom ett värdefullt tillskott för att kunna taga emot flera spelare. Men det har visat sig mycket svårt, ja, nära nog ogörligt att av dessa 12 hål kombinera ihop en 18-håls bana, som lämpar sig väl för klubbens olika ändamål.

Enligt klubbens nuvarande arrangement för 18-håls spel (se skissen över banan) hålla dessa 18 hål endast 4,781 meter i längd med en bogeymarkering av 73. Dessutom är hålens placering på spelhalvorna något ojämn, och slutligen är det olämpligt, att man ej får sluta spelet på en av de inlagsplatser, som ligger framför klubbhuset, utan att man skall spela sista hålet ifrån klubbhuset upp mot höjden och sedan får en besvärlig reträttväg, ofta under kulregn från nästa spelparti. Denna fråga har under ett par år varit föremål för ingående behandling inom bankommittén såväl som inom en extra kommitté, utan att dessa eller styrelsen ännu kunnat finna en slutgiltig lösning.

Utsikt från klubbhuset över 3:e och 5:e hålen, 1927

Under tiden har man för mästerskapstävlingar använt sig av en mästerskapsbana om 9 hål spelade tvenne gånger, med en längd av 5,206 meter med 74 bogey. Denna bana är således ifråga om längd och hålens fördelning mycket bättre, men har dock ej full längd och medför ett par olägenheter, i det man på ett par ställen får gå väl långt mellan hålen. Som jag längre fram skall komma till, kan man med en tämligen enkel ändring av denna mästerskapsbana å tillgänglig mark få fram en rätt så god lösning av banfrågan. Men låt oss först som hastigast gå över banan hål efter hål.

Första hålet, eller »gamla femte», som det understundom benämnes, är ett av våra lättaste, och utan någon större skicklighet kommer man på green i två och hålar på bogey 4. Det gäller för långa spelare att undvika pull, då bollen lätt nog plumsar i diket, som följer hela hålet till vänster. För toppade bollar är det väl sörjt, och sliceade ha ju trenne bunkrar att klara, men dessa äro egentligen endast farliga för moderata sliceare, om man nu får använda ett sådant gräsligt ord, under det att långa dylika bollar komma ned på andra hålets bana och sålunda få det bättre, än vad de egentligen förtjänat. Det är intet ovanligt att vid tjänlig vind nå green i ett slag, och

4:e green (gamla 8:e) å Hovåsbanan. (Erik Runfelt och Olof Svinhufvud i tävling om Stewart Cup 1922)

treor göras här titt och tätt. Jag tror, att hålet skulle vinna på om det förkortades med cirka 30 meter med en ny utslagsplats en kort bit framför de nuvarande tvilling-bunkrarna. Hålet finge då en annan karaktär, nämligen ett järnslagshål för de längsta spelarna. Det bleve mera ett precisionshål med bogey 3. Till hinder för toppade bollar borde ett par nya bunkrar utläggas i svackan mitt på banan, ungefär i fortsättning av det s. k. Kaspiska havet. Hålet finge då större intresse. Det bleve en allmän strävan att nå green från utslaget så ofta som möjligt. Man komme att spela med större omsorg, under det att man nu kan göra nästan vad som helst och ändå nå green i två. Med ett ord, man finge ett »högre mål». Och efter en dylik ändring finge man nog ej se så många bollar dala ned på andra hålets bana, vilket även vore ett steg i rätt riktning.

Hål nummer två, gamla sjätte, är bra, ett av våra bästa, i synnerhet sedan marken förbättrats. Det finns åtskilliga svårigheter att övervinna för felande spelare, och flera och bättre bleve det, om de just nu för första hålet föreslagna nya bunkrarna utlades, vilka även komme att tjäna som straff för dem, som nu bruka sända sina bollar in på första hålets bana.

Det korta 8:e hålet å nya delen av Hovåsbanan 1927, med storslagen utsikt över havet åt Särö till

Tredje hålet, vårt gamla sjunde, påstå många vara vårt bästa. Det är charmant, men om bäst vet jag ej. Enligt min mening kunde det bli ändå bättre genom att utslagsplatsen flyttades t. ex. 15 meter tillbaka, då hålets längd bleve 350 meter. Detta i samband med flyttningen av första hålets utslagsplats. Dessa utslagsplatser böra då läggas litet längre från varandra, vilket bleve lugnare. Och lägg så utslaget något åt söder, närmare bäcken. Genom denna lilla ökning i längd bleve det nog rätt så få spelare, som komme mitt på green i två, och därmed bleve detta hål en mycket god bogey 5. Genom att utslagsplatsen flyttades tillbaka, bleve hålet särskilt svårt för korta spelare, som få se upp att klara bäcken och bunkrarna framför utslaget och i nästa slag vägen framför greenen. En liten förbättring vore även, om vi finge en rad bunkrar eller andra hinder mellan detta hål och det femte. Ett försök gjordes ju med en häck, som tyvärr dog ut, och nu äro vi färdiga för något nytt där, så att pullarna få sitt, liksom slicearna ha diket.

Så komma vi till det fjärde hålet i raden, det gamla åttonde, ett i allo bra litet hål med god green och välplacerade bunkrar.

Det femte är väl lätt för långa spelare. Det skulle vinna på om utslags-

Utsikt från 8:e utslagsplatsen över nya, samt i bakgrunden gamla delen av Hovåsbanan 1927

platsen flyttades bakåt, men på grund av vägarna och terrängen låter sig detta tyvärr ej göra. Sedan emellertid den lokala regeln om »out of bounds» har borttagits, blir detta hål genast litet svårare, ty nu får man här noga akta sig för slicear, och med några nya bunkrar mellan detta och det tredje hålet skulle svårigheten ökas även åt detta håll.

Det sjätte hålet, det förlängda gamla första, är ett av våra bättre med en rätt svår bogey 4. Nog borde förstås de öppna bergpartierna täckas eller på annat sätt oskadliggöras, ty det är ju litet avvita, golfsportsligt sett, att ha hårda berget så där nästan mitt i banan. Jag tänker ej på de högre partierna längst till höger. Dit behöver man ju ej komma. Men rätt ofta får man en boll mitt för det lägre bergpartiet, och lyckas man då ej lyfta bollen i det andra slaget tillräckligt, så träffar man lätt berget och bollen går all världens väg. Hålet har för övrigt en del välbekanta svårigheter med out of bounds, träd m. m., som gör det intressant. Greenen hör till våra sämre, hård och ojämn, och hålet skulle nog vinna på att denna green kunde dragas något tillbaka, där marken är mjuk och fuktig, och med litet matjord och dränering skulle man här få en bättre green.

Hål sju är det nya andra, som går tvärs över den nya delen av banan. Marken är här ännu ej bra nog, och den otrevliga korsningen med hål nio samt rid- eller kyrkvägen tvärs över gör, att detta hål ej är bra, och det är meningen att omändra det till ett järnhål med utslag i den nyröjda s. k. tre-

10:e green å Hovåsbanan 1925

kanten, vilken mark klubben numera disponerar. Då måste man även ändra något på greenen, som från detta utslag ej vänder sin bästa sida till spelaren. Helst bör man beså sluttningen söder om greenen, så att man kan spela mot denna sluttning med beräkning att bollen skall rulla ned på green. Dessutom bör stengärdesgården bort och helst en vall läggas framför ridvägen för att fånga låga bollar, så att man slipper att få bollen mitt i vägen. Det är skada att banans längd lider av förkortningen, vilken jag dock anser alldeles nödvändig ur säkerhetssynpunkt.

Tack vare bankommitténs ansträngningar har det lilla f. d. blindhålet, nu nummer 8, blivit riktigt bra, med en fin green. Skada blott, att ett så litet hål kommer i samma halva som hål 4, ty det räcker med ett mashie-hål på nio. Utsikten från denna utslagsplats är emellertid bedårande, åt alla håll lika fager. Därför är hålet en ackvisition, trots de inbitnes påståenden om att natur och utsikt ha bra litet med golfspel att göra. Häremot skulle jag vilja säga: ju skönare bana, dess bättre spelar man.

Det nionde hålet är ett mycket bra hål, som erbjuder rätt så stora svårigheter såväl vid utslaget som för andra slaget. En bra och ej för lätt bogey 4.

3:e green å Hovåsbanan 1920 (nuvarande 11:e)

När grästorven blir mera kultiverad och greenen hunnit växa till sig (den får snart nog förses med mera matjord och ny torv över), så blir detta hål utmärkt.

Vi komma nu till det tionde hålet, det gamla andra. Bogey 5. Detta är enligt min mening vårt bästa hål, ett verkligt förstklassigt med god bana och utmärkt green, intressanta och ofta nervkittlande hinder. Sedan bollar i sandgraven få plikta med slag och distans, så kan det bli ett mycket besvärligt hål för felande spelare. Med en god drive och ett väl spelat andra slag når man green i två och hålar på fyra. Då har man klarat svårigheterna bra. Men en kort spelare gör nog klokast i att ej söka gå över järnvägsspåret i andra slaget, utan bör hellre taga ett kortare slag och försöka placera bollen i det nästa väl på green. Misslyckas man i något av slagen, så springer markeringen lätt upp i höjden.

Är det tionde hålet förstklassigt, så kan man dock ej säga detsamma om det elfte, det gamla tredje, med bogey 4. Dels ligga alla tre utslagsplatserna illa till i förhållande till den tionde greenen, vilken man får spela snett över eller mycket nära, och detta stör ovillkorligen spelet för de olika spelpar-

tierna och förorsakar lätt stockningar. Dessutom kommer sedan den svåra korsningen med nästa hål, som är mycket otrevlig ur säkerhetssynpunkt och vilken även förorsakar störningar i form av rop och väntan. Som hinder betraktad ligger bäcken olämpligt till för goda spelare, och den lokala regeln om att bollen får nedläggas utan plikt, om den kommit inom viss gräns, giver ej alltid full rättvisa. Helst ville jag slopa detta hål helt och hållet, men man skulle ju kunna försöka med att förkorta det till ett järnslagshål, cirka 150 meter. Utslaget skulle då ligga mellan tionde greenen och järnvägen. Där störde man ej spelet på denna green, och det vore även lättare att undvika tråkigheter vid korsningen med nästa hål. Den lokala regeln finge förstås borttagas och bogeyn sänkas till 3.

Det tolfte är vårt längsta hål, cirka 450 meter långt, bogey 5. Från utslaget har man åtskilliga svårigheter med bäck och träd och dålig mark. Men långa spelare böra med hjälp av »himmelriket» kunna välja sig en bra plats för sitt andra slag. Jag vill därmed ej ha gjort någon antydning om att jag anser detta »himmelrike» på något sätt oberättigat. Tvärtom är det nödvändigt, då vi ej kunna få bort vägen. Jag anser även, att detta hål skall spelas i sin fulla längd, ty den goda längden är egentligen det bästa med detta hål, som för övrigt är tämligen slätstruket. På detta hål få långa spelare tillfälle att göra sig gällande, förutsatt att de hålla sig rakt på banan. Däremot ha korta spelare svårt att här »flaxa» sig till en god markering. Därför anser jag det orätt att förkorta detta hål vid mästerskapstävlingarna.

Efter denna granskning av våra nuvarande tolv hål återkommer jag till frågan om huru man av dessa lämpligast skall ordna en 18-hålsbana, av tillfredsställande längd och utan de nackdelar i övrigt, som vidlåda den nuvarande spelordningen. Jag vill till den ändan på det varmaste förorda det förslag, som förra året uppgjordes av en extra bankommitté, bestående av Bruno Zachrisson, Knut Lignell jämte undertecknad. Detta förslag, som av styrelsen tills vidare bordlagts, går ut på att man skulle återgå till en 9-hålsbana, den nuvarande mästerskapsbanan, med några smärre ändringar:

Man skulle spela hål 3 (gamla sjunde) som första hål och gå mästerskapsbanan runt med hål 2 (gamla sjätte) som sista hål (respektive nionde och adertonde). Den väsentliga ändringen bleve dessutom, att hål 6 (gamla

första) förlängdes ytterligare på så sätt, att man spelade över nuvarande greenen och »trekanten» mot en ny green på översidan av sjunde hålet, cirka 70 meter norr om nionde utslagsplatsen. Detta skulle giva hålet en längd av cirka 430 meter. Det bleve säkerligen en svår, men dock möjlig, bogey 5. Jag kan ej tänka mig, att det vore möjligt ens för våra mästerskapsspelare att nå denna green i andra slaget, ty förutom den avsevärda längden måste man betänka, att marken stiger så kraftigt som cirka tjugu meter i tvenne repriser, så att andra slaget måste göras högt i höjden, och med dylika slag kan man ej nå full längd, och bollen får ingen nämnvärd rull. Däremot är det ej svårt att nå green i tre, åtminstone för de spelare, som lätt nog komma upp på den nuvarande greenen i sitt andra slag. Jag tror för övrigt, att det bleve riktigast att spela detta hål med en god drive och tvenne järnslag. Med andra slaget lägger man då bollen i överkant av nuvarande green, varifrån det är möjligt att med tredje slaget nå den föreslagna nya greenen. Sedan marken inom »trekanten» blivit bra, kan man ju börja spela andra slaget med träklubbor för att få en säkrare placering på green i tredje slaget. Den plats, som har föreslagits för den nya greenen, synes mycket lämplig med naturlig fuktighet och god gräsväxt. Jag tror, att sedan den nyröjda marken har blivit dränerad och iordningställd, så skulle detta bliva ett mycket bra och högst intressant hål.

Med de små ändringar, som i övrigt här ovan föreslagits, skulle denna bana få en sammanlagd längd av 5,534 meter med bogey 74, vilket måste sägas vara tillfredsställande. Förvisso skulle denna svåra och intressanta bana i så omväxlande terräng framtvunga ett långt och säkert spel hos klubbens medlemmar, och dessa små förändringar skulle sålunda innebära ett bra framsteg i rent sportsligt hänseende.

Det är ingalunda meningen att slopa de återstående trenne hålen, som ej fått vara med i den föreslagna banan. Dessa skulle vidmakthållas som de övriga och finge spelas under de dagar, då tävlingar ej äga rum och när så i övrigt av styrelsen bestämmes. Därvid måste man givetvis iakttaga den regeln att, då hela banan spelas, spela sjätte hålet som nu och därefter det förkortade sjunde och det åttonde hålet, alla spelare lika. För att slippa ifrån den tråkiga nummerförbistring, som gjort sig gällande under de sista åren, föreslår kommittén, att hålen numreras enligt det nya förslaget ett till

nio och att de återstående ej få nummer utan benämnas: N:o 7 »Polisen», N:o 8 »Utsikten» och N:o 11 »Bäcken».

Innan detta förslag kom fram, hade inom klubben ingående undersökningar gjorts, om det ej funnes några möjligheter att få banan ytterligare utökad med några hål och få fram en generalplan till en blivande god 18-hålsbana. Det visade sig därvid, att utsikterna till förvärvande av den markareal, som härtill erfordras, voro synnerligen små. Klubben har ju inga medel till förfogande, och dess medlemmars och gynnares frikostighet har redan starkt tagits i anspråk. Värst är dock, att vederbörande markägare ställa sig avvisande och oförstående. Därför få vi nog inrätta oss med de medel och den mark, som klubben disponerar, och jag kan ej inse annat än att det vore till stor fördel för klubben att få en bättre ordning på dess banförhållanden genom ett omedelbart godkännande av det föreliggande förslaget, så att ändringarna kunde verkställas under resten av detta och början av nästa år. Då funnes det möjlighet, att denna bana kunde vara färdig för spel under loppet av nästa år. Även om i en framtid det skulle yppa sig möjligheter till att utöka banan till 18 hål, så tager detta sin tid att genomföra, och i vart fall torde varje nytt förslag säkerligen baseras på de gamla, goda hålen. Därför bör förhoppningen om en framtida utökning ej bli något hinder för att nu vidtaga dessa välbehöfliga ändringar.

Slutligen vill jag framhålla, att under de sista åren flera olika förslag i banfrågan ha framlagts och begrundats, och skilda meningar ha gjort sig gällande, utan att styrelsen ännu ansett sig kunna taga ställning till frågan i dess helhet, och ej heller till de här framlagda ändringsförslagen.

Alla äro emellertid säkert ense därom, att det värdigaste sättet att fira klubbens tjugufemårsjubileum skulle vara att nu skaffa klubben en fullständig och förstklassig 18-hålsbana. Men vilka vilja framträda och hugga av de knutar, som måste lösas, innan en dylik bana kan komma till stånd? Ännu finnes möjlighet att genom ett kraftigt ingripande försäkra sig om mark och därmed giva klubben ett gott handtag i dess strävan att föra golf-sporten framåt. Skall något göras, så måste det dock ske snart. Om något år, ja, kanske redan under nästa, kunna vi få se en rad villor och kåkar växa upp inpå knutarne av banan, just åt det håll, där de nya hålen måste söka sig fram. Börjar man här stycka ut tomter och bygga, såsom nu sker på andra,

närliggande platser, då är det för sent. Då äro vi snart nog alldeles kringrända. Därmed bliva våra förhoppningar om en 18-hålsbana definitivt grusade, och genom en tät bebyggelse åt detta håll skulle en stor del av vår vackra Hovås-banas nuvarande trevnad och charme gå förlorad.

Göteborg i oktober 1927.

Birger Norris

**JÄMFÖRANDE UPPSTÄLLNING ÖVER NÅGRA OLIKA GOLFBANOR,
PAR-MARKERING, HÄLENS LÄNGD OCH FÖRDELNING:**

| | Banans
längd
i meter | Par | Hälens fördelning | | | | | | |
|---|----------------------------|-----|-------------------|---------------------|---------------------|---------------------|---------------------|---------------------|------------------|
| | | | hål över 400 m. | hål över 380—400 m. | hål över 350—380 m. | hål över 220—350 m. | hål över 200—220 m. | hål över 120—200 m. | hål under 120 m. |
| | | | ttm*) | tt | tj | tm | t | j | m |
| Hovås vanliga bana | 4,781 | 69 | 1 | — | — | 13 | 1 | — | 3 |
| » mästerskapsbana (2 ggr 9 hål) | 5,206 | 70 | — | 2 | — | 14 | — | — | 2 |
| » enl. förestående förslag (2 ggr 9 hål) | 5,534 | 72 | 4 | — | 2 | 8 | — | 2 | 2 |
| Falsterbo (2 ggr 9 hål) | 5,218 | 72 | 2 | 2 | 2 | 6 | 2 | 2 | 2 |
| Köpenhamn (2 ggr 9 hål) | 4,662 | 72 | — | 2 | 2 | 6 | 2 | 4 | 2 |
| » 18-hålsbanan, färdig 1929.... | 5,318 | | 3 | — | 3 | 7 | — | 5 | — |
| Stockholm, Lidingö | 4,900 | 73 | 1 | 1 | 3 | 6 | 1 | 6 | — |
| Engelsk mönsterbana (Se artikeln av Georg
Wendel)..... | 5,754 | 74 | 6 | 1 | 1 | 6 | — | 3 | 1 |

*) Förkortningarna betyda: t = 1 träklubbslag, j = 1 järnslag, m = 1 mashieslag, o. s. v.

Tabellen utvisar dels häleens ungefärliga längd, dels vilka slag, som en scratchspelare anses behöva göra för att nå respektive inslagsplatser.

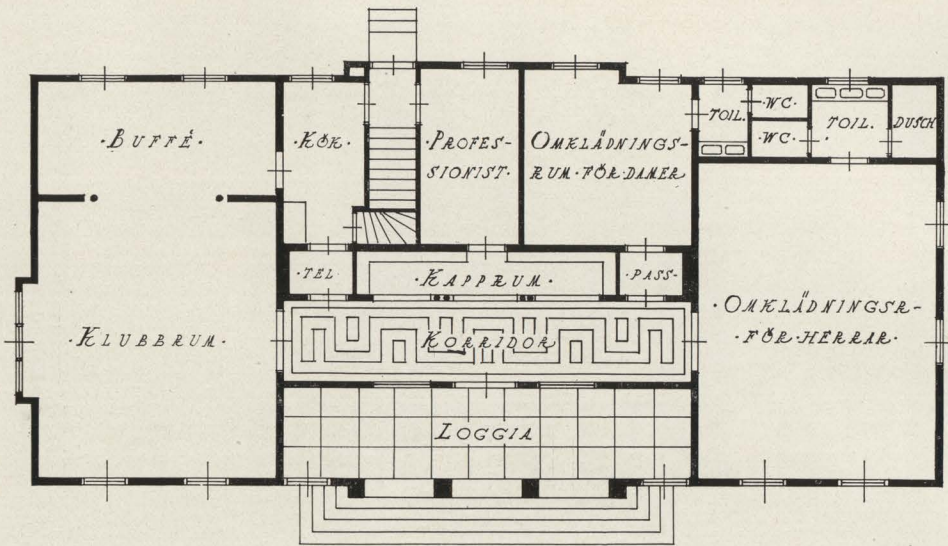
·HUVUDFASAD·

·DM· 10 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 METER

BESKRIVNING ÖVER FÖRSLAG TILL NYTT KLUBBHUS FÖR GÖTEBORGS GOLFKLUBB

Byggnaden tänkes förlagd i närheten av gamla 1:sta utslagsplatsen och kan lämpligen, med offrande av några av de i utdöende stadda furorna och enbuskarna, vilka i och med byggandet mista den praktiska betydelsen de haft som skydd mot väder och vind, placeras mellan gamla 6:e och 9:e hålen.

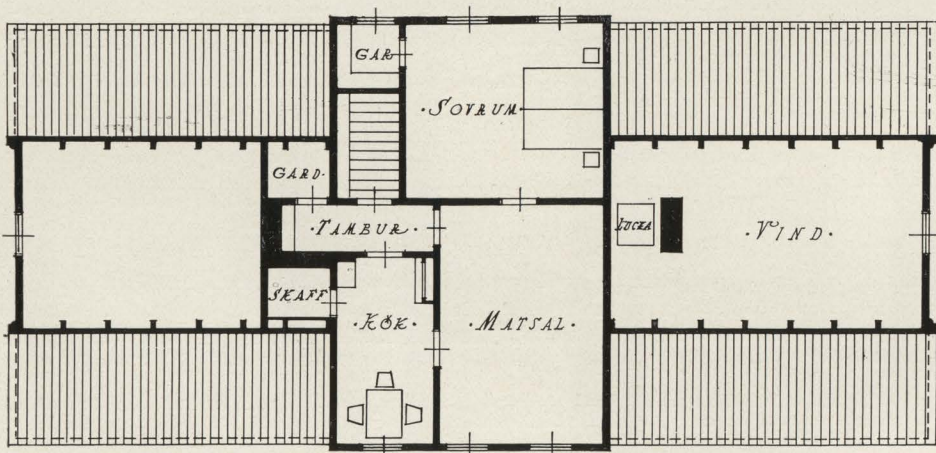
Andra lämpliga platser finnas säkerligen, exempelvis sanddynen nordost om »himmelriket», men så som banan nu är utlagd omkring en tvär- och en längdaxel är en förläggning av klubbhuset i närheten av korsningen emellan dessa axlar riktigast. Förlagt på här föreslagen plats kommer det att ligga 3 à 4 steg över »spelbanans horisontalplan» med samtliga för golfaren erforderliga lokaliteter liggande i samma plan. Loggian, vars båda kortsidor äro inbyggda och försedda med fönster och väl lämpade för korgmöbelgrupper eller bänkar, torde, särskilt under dåligt väder, visa sig fylla ett »länge känt

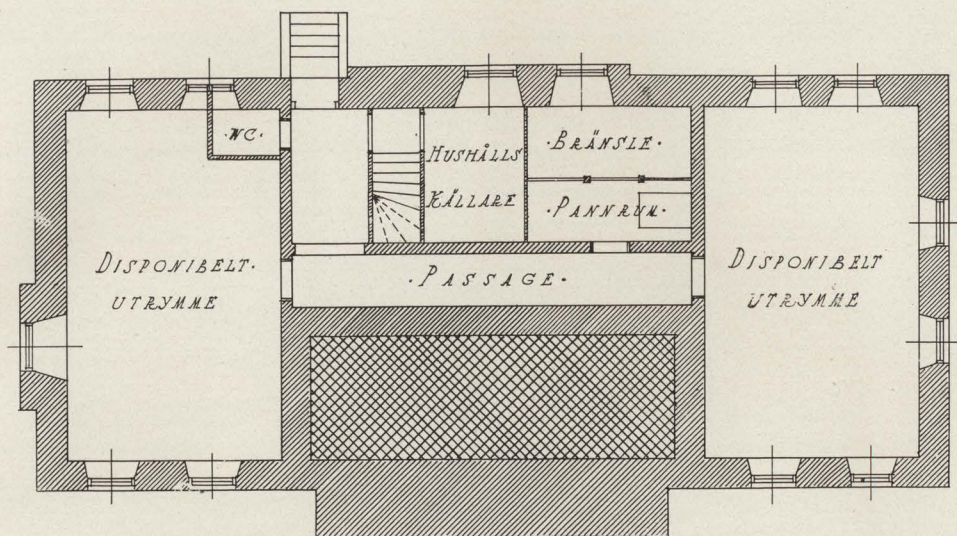
Plan av 1sta våningen

behov». I loggian uppsätts tvenne anslagstavlor för diverse samt täv-
lingsprotokoll.

Från loggian kommer man in i korridoren med kapprum. Mitt emot in-
gången ligger professionistens rum för försäljning och reparation av klubbor
etc. Från korridoren kommer man vidare in till tvenne avklädningsrum, ett
för damer och ett för herrar, båda försedda med toletterum, herrarnas dess-

Plan av 2:dra våningen

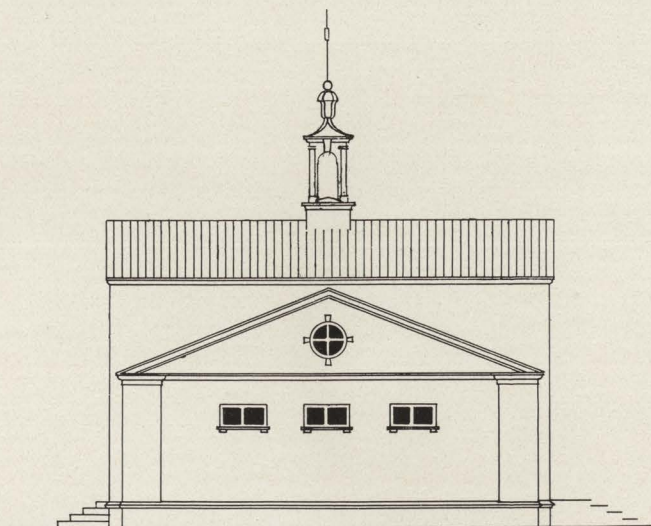

Plan av källarvåningen

utom med dusch samt klubbrium och buffé med härtill hörande mindre kök. Andra våningen upptages av en tvårumslägenhet för professionisten.

Under större delen av byggnaden anordnas källare, i vilken lämpligen kan inredas rum för biljard och pingpong eller dyl.

Byggnaden uppföres av plank på betonggrund, lockpanelas och målas.

Taket täckes med tegel, takryttaren med koppar. I frontongen över loggian uppsattes ett ur. Inredningen göres enkel, till klubbrum, buffé och korridor användes kryssfanér, som indelas i fält. I övriga lokaler användes lockpanel till tak och väggar. Golven i loggian och korridor av kalksten, klubbrum och buffé ekparkett, övriga golv tänkes försedda med linoleum. Målningen utföres i allmänhet med icke täckande färger. Byggnaden förses med värmeledning, och i klubbrummet uppsattes en enkel öppen spis.

Kostnaderna för ett klubbhus enligt detta förslag torde röra sig om 35 à 40,000 kronor.

Göteborg 31 oktober 1927.

Andrew Persson

UTTALANDEN OM GOLFSPELET

av några kända golfspelare

Då golfspelet genom sina många goda egenskaper otvivelaktigt utgör den bästa rekreationssporten för nutidsmänniskan, önskar och hoppas jag, att det, såsom det redan sedan omkring trehundra år tillbaka i Skottland varit det och nu snart i Amerika är det, måtte i framtiden även i Sverige bliva ett verkligt nationalspel, utövat av alla klasser och åldrar.

Viktor H. Setterberg.

Viktor Setterberg

Det har sagts till leda att golf är ett gammalmans spel. Ja, naturligtvis, det är det. Ty det kan spelas av vithåriga gubbar med John D. Rockefeller S:or i spetsen som ett lysande exempel. Men enligt min uppfattning är det nu mer än någonsin ett ungdomens spel. Världskriget skapade oro i människornas sinnen och med denna oro följde ett behov av sensation. Sinnena skulle dövas, kosta vad det kosta ville. Boxning, fotboll och till och med lawntennis blevo mer eller mindre spel om pengar, om publikgunst, vadhållning och allt som följer, då publiken söker tillfällig förströelse.

Golf går sin segergång utan publikgunst. Ty golf blir endast riktigt njutbart för den som personligen utövar och förstår spelet. Häri ligger golf-

Ivar Lignell

mot dessa regler. Straffet kommer förr eller senare. Och den ungdom som består provet på golfbanan, för med sig en stor tillgång för hela livet.

spelets styrka. Häri ligger hemligheten i spelets tjustning. Endast en golfare förstår en annan golfare. Det är ett slags frimureri. Han förstår vilken självövertvinnelse som ligger bakom framgång på golfbanan. Koncentration, hänsyn för medspelare, lugn och klok bedömningsförmåga att taga vissa risker. Överför dessa regler på det dagliga livet. Finns det då något annat spel i världen som kräver av ungdomen just de egenskaper, som utgöra en sund basis för framgång i livet? Golfbanan tillåter icke någon spelare, gammal eller ung, att bryta

Ivar Lignell

GOLFETIKETT

*Några reflexioner av ordföranden i Stockholms golfklubb,
viceamiral Henry Lindberg*

Är det möjligt att ni i golfspelet syssla med något så oviktigt och gammaldags som etikett, kan ju med fog den i golfspelet icke invigde fråga. Svaret blir obetingat att vi syssla därmed och att det därjämte är mycket viktigt att golfetiketten noga iakttages. Den består ej i att man är ceremoniell och högtidlig (ibland lika med tråkig) eller att man studerar ranglistan för att finna i vilken ordning ledamöterna med damerna i täten skola tåga fram. Ack nej, golfetiketten sysslar med realiteter, som äro ytterst viktiga för att de som utöva golfsporten skola hava nöje av spelet, under det att å andra

sidan ett förbiseende av golfetiketten kan förorsaka de spelande förargelse och otrevnad eller rent av driva dem bort från golfbanan.

Det kan ju med rätta fordras att jag närmare försvarar förestående uttalande.

Vid golfspel vandrar man runt banan i en oavbruten följd från hål till hål, fortare eller långsammare alltefter den skicklighet man besitter i spelet. Den, som exempelvis behöver använda sin klubba säg sex gånger för att förflytta bollen från utslagsplats till inslagsplats, går givetvis denna distans

på längre tid än den, som i två långa slag går från utslagsplatsen till inslagsplatsen. Den, som spelar sin boll till platser där man måste leta efter bollen, förorsakar också uppehåll. När det då är spelare runt hela banan, kan *ett* par uppehålla samtliga efterkommande spelare och tvinga dem att följa nybörjarens långsamma takt. Givetvis verkar detta synnerligen irriterande för att ej tala om att de flesta endast hava begränsad tid till förfogande för sitt golfspel och beräkna att komma runt banan på normal tid, som är cirka $2\frac{1}{4}$ timma på en 18-hålsbana. Golfetiketten föreskriver därför att långsamma spelare skola lämna plats åt spelare som gå fram i den takt, som med hänsyn till banans beskaffenhet kan anses normal. Samma är förhållandet, då tre eller fyra spelare bilda ett parti, ty i regeln går det fortare för parti, som endast spelar två bollar, än för dem, som spelar flera. Det måste nog medges att golfetikettens regel i detta hänseende är helt naturlig och logisk, och ändå syndas det oerhört emot den, därigenom förorsakande många hårda ord och uttryck, som ej äro tillåtliga enligt katekesen. Man skall omedelbart och frivilligt, alltså utan anfordran, ställa sig till efterrättelse regeln att partier, som vare sig på grund av bristande skicklighet eller av annan anledning oskäligt uppehålla efterkommande spelare, skola låta dem passera. För bilister bör också denna regel ligga i blodet, ty huru mycken obehag och

Henry Lindberg

GOLFETIKETTENS FÖRÄDLANDE INFLYTANDE

Golfspelet är det idealiska spelet, den härligaste och mest förädlade av all sport.

Vilka olyckor och bekymmer, som tynga en stackars usling: från det ögonblick han gör första utslaget, kan han sjunga: inga sorger än etc. Alla trista tankar äro bortblåsta, livet leker, livslusten ökas.

Alla sinnen få nytt liv — särskilt hörselsinnet, som utvecklas oerhört. En riktig golfspelare liknar nästan den gamle Guden Heimdall, som hörde gräset gro.

I vanliga fall få bilar, tåg, spårvagnar och andra oljudskapande föremål passera utan den ringaste uppmärksamhet, men det minsta buller, det minsta samtal på golfbanan kan få en boll att ändra längd och riktning och ge upphov till en ström av sådana ord, som enligt Odhnars historia utgjort Carl IX:s bestående insats i svenska språkets utveckling.

Ett på avstånd kommande järnvägståg är ofta anledning till att en halv meters putt missas. Jag talar härvidlag naturligtvis endast om spelare med fint utvecklat nervsystem, ty självklart finns det en del lägre stående individer, som i sitt spel ej låta sig påverkas av någon eller något.

Golfetiketten, som bland annat bjuder tystnad, när någon spelar, är en högst viktig och ganska invecklad historia, som emellertid noga måste iakttagas.

Ett brott mot golfetiketten hör till de s. k. urbota brotten och medför — om icke förlust av medborgerligt golförtroende för alltid — så dock en massa skällsord och en kraftig impopularitet.

Var och en strävar därför att göra sitt bästa — man övar sig att taga hänsyn till sin nästa d. v. s. sin medspelare eller med andra ord *man övar sig till att bli en gentleman*.

Även den som vid början av sin golfcarrière var en rå och obarkad sälle, blir därför genom golfetikettens förädlade inflytande en fullt användbar person.

Och det bör vara en god tröst för en golfspelare att i trista ögonblick av

Conrad Pineus

självrannsakan kunna säga sig, att han, tack vare golfspelet, vad än belackare och avundsmän påstå i motsatt riktning, dock är en gentleman. Vilket skulle bevisas.

Göteborg, okt. 1927.

Corradusmens

Att Göteborgs Golfklubb, som i år firar sin 25-åriga tillvaro, haft en utomordentligt stor betydelse för golfsporten här i Sverige, därom äro alla ense. Om klubbens förtjänster härvidlag tillkommer det ej mig att förtälja. Jag vill emellertid med några ord omnämna, att Göteborgs Golfklubb haft en avgörande betydelse ifråga om mitt eget intresse för golfspelet.

Carl Rydbeck

Alltsedan sekelskiftet plägade jag tillbringa någon del av somrarna i Falsterbo. Jag njöt av den härliga luften och de ljuvliga baden där nere. Detta blev emellertid med tiden ej nog, utan jag började ägna mig åt varjehanda slag av sport. År 1909 bildades Falsterbo Golfklubb, och golfspel började då idkas där. Jag

infann mig någon gång på golfbanan, som då ej var belägen på samma ställe som nu utan öster om villasamhället. Jag fick emellertid intet intresse för spelet, ja, det föreföll mig nästan löjligt. Spelaren slog, så att turfen yrde omkring, men den lilla bollen låg envist kvar på sin plats. Eller ock försvann bollen ett stycke bort i ljungen, och spelaren fick gå och leta kanske en halvtimme efter den. Hur kunde detta spel vara trevligt, tänkte jag.

Året därpå blev det tävling på banan, och av en ren tillfällighet kom jag

dit. Jag fick då se två spelare, som skickade iväg den lilla bollen på ett sätt, som kom mig att häpna. På min fråga fick jag reda på, att det var spelare från Göteborgs Golfklubb. Jag följde dem runt banan och beundrade deras prestationer. Först då förstod jag spelet och fick genast klart för mig, hur intressant det var. Hade jag ej fått se dessa Göteborgsspelare, är det ju möjligt, att jag aldrig hade »gripits» av spelet. Efter tävlingen började jag genast försöka mig på att spela, och följande år deltog jag i tävlingar å Göteborgsklubbens bana vid Hovås. Jag hade då aldrig sett någon annan golfbana än den i Falsterbo. Detta mitt besök å Hovås var för mig ofantligt värdefullt. Jag fick tillfälle att se, hur en verklig golfbana skall vara, och njuta av att spela å en sådan. Och så fick jag inpräntat hos mig, vad det betyder att spela rakt, samt lära mig att spela andra slag än dem, som vanligen behöva göras å Falsterbobanan. De lärdomar jag i detta avseende förvärvade vid mina första besök å Hovås ha varit till ovärderlig nytta för mig, och jag kommer aldrig att förgäta detta. Därför hägrar alltid Hovås-banan för mig i fjärran, den minner om så mycket lärorikt och trevligt. Och underligt är det därför ej heller, att jag så ofta längtar tillbaka till Hovås, till den plats, vid vilken jag har så många angenäma minnen förknippade.

Carl Rudberg

Redaktionen har bett mig uttala mig om golfspelet från en läkares synvinkel. Egentligen anser jag att nyttan av sport för kropp och själ borde vara en så klar och allom tydlig sak att man knappt behövde spilla ord därpå.

Alla som ha sitt arbete inom hus och speciellt de som ha stillasittande sådant behöva naturligtvis motion och frisk luft, detta inse väl de flesta nordbor och anglosaxer, ehuru det även bland oss senfödda vikingaättlingar finnas de som hylla den indiska maximen att stå är bättre än att gå, sitta bättre än stå och ligga bättre än sitta.

Motion kan man ju skaffa sig på många sätt t. ex. genom gymnastik, tennis, allmän idrott m. fl., men vad som enligt min mening gör golfen till en så hälsosam idrott är dess tredubbla egenskap av kroppsövning, spel och friluftsliv. Den ger en jämn och allsidig motion, där de flesta av våra muskler

Halvor Björkman

få sin träning och där överansträngning på grund av sportens karaktär knappast är tänkbar, varför den även lämpar sig för äldre personer. För många, som blott känner golfspelet från åskådaresynpunkt, ter det sig nog litet bekvämt och jämnställt med en lugn promenad, men var och en som spelat några timmar märker att han (eller hon) fått en betydligt mera rationell uppmjukning av de förut kanske ganska stela lederna, än vad enbart promenaden ger.

Golfen är vidare ett spel med tillräcklig eggelse att locka oss ut på planen även i sådant ruskväder, då man annars helst håller sig inomhus.

Till sist men icke minst ger golfspelet ett härligt friluftsliv som gör sinnet lugnt och glatt och upphöjt över vardagens små förtretligheter. Det moderna livet och speciellt stadslivet med dess jäkt och ävlan skadar lätt vårt nervsystem och vår sinnesjämvikt, om vi ej som motvikt ha något som kan komma oss att helt koppla av tankarne och bringa oss i kontakt med den livsförnyande naturen. Kan man väl tänka sig ett bättre sätt att rekreera sina nerver än att resa ut till golfbanan, d. v. s. för oss göteborgare till Hovås, vandra över de vida fälten, njuta av utsikten över hav och klippor och, till omväxling, klättra i sandgroparne eller fiska bollar i de små idylliska bäckarne. Den som så tillbringat en dag återvänder till staden och arbetet med förnyad energi och mångdubblad arbetslust.

Halvor Björkman

Det är ett gammalt knep, att om man vill ha folk att läsa vad man skriver, så bör man börja med något särskilt trevligt, så att de bli pigga på att läsa även fortsättningen. Det kanske därför är säkrast att jag börjar det här lilla uttalandet om »the royal and ancient game» med ett par historier, som jag själv *icke* hittat på. Den ena, väl känd av alla gamla golfspelare, lyder så här:

Affärsmannen A.: »Jag har börjat med golfen, men jag ser att den kommer i kollision med min affär, så jag får väl ge upp den.»

D:o B.: »Vad för något, skall du ge upp golfen?»

A.: »Nej, affären förstås.»

Den historien har jag varken hittat eller hittat på. Här kommer en, som jag visserligen inte hittat på, men dock själv hittat, nämligen i Conan Doyles »The poison belt». Idén är, att jorden rätt som det är råkar in i ett förgiftat bälte i etern, som dödar allt liv på densamma. Några personer, för övrigt desamma som i »The lost world», lyckas genom ett övernaturligt förutseende hos en av dem — jag behöver väl ej nämna att han

var professor —, skydda sig mot giftet, och de åskåda från ett fönster katastrofen. En av dem tycker det vara besynnerligt, att medan människorna överallt gripas av panik, låta spelarna på den närbelägna golfbanan sig intet bekomma. »Det hörs att du ej är någon golfspelare», säger lord John Roxton, »annars borde du veta, att ej ens världens undergång kan bekomma golfspelare något, sedan han väl börjat sin rund.» De sågo även spelarna falla i den skönaste ordning, som det hette i våra gamla historieböcker. På ett green lågo åtta döda, en foursome med caddies; de hade stupat, med puttern i hand, på sin post.

Jag vore glad om dessa historier, som båda äro lika sanna, kunde ge läsaren ett intryck av den barnsliga glädje som golfen bereder även oss gamla och stadiga män. För min egen del kan jag betyga, att så snart jag fått en klubba i handen och några bollar i fickan och känner den mjuka gräsmattan under fötterna, känner jag mig som förr i världen, då man var skolpojke och hade fått lov. Alla bekymmer över denna jämmerdalens elände äro bortblåsta, och man har intet annat att göra än att njuta av tillvaron. Just genom att man har så rent av barnsligt roligt, då man spelar golf, får man alla de vanliga tankarna absolut avkopplade, och det finns därför knappast något annat, som skänker en så fullständig vila åt en trött hjärna. Jag vet ingen sport

Sven Brisman

— jag har provat det mesta i den vägen — som till den grad förenar nytta och nöje som golfen. Jag skulle åtminstone ej kunna hålla uppe min genom gammal överansträngning nedsatta arbetsförmåga på långt när så bra som jag gör, om jag ej genom en lycklig slump kommit att välja golfen till hobby.

Det bästa är kanske att den aldrig blir enformig. En golfboll är den mest nyckfulla varelse som Gud har skapat; ingen som ej provat på det vet hur mycket den kan ta sig till. Ibland vägrar den envist att ge sig upp i sitt naturliga element, som är luften, utan den har fått för sig, att den efter varje slag blott skall springa några meter efter marken. Vid sådana tillfällen får man hålla sig till den trösterika sanningen, att ju fler slag man slår, dess mer valuta får man för sina pengar. Gentemot detta är det nästan ett nöje, då bollen först börjar sin bana i en elegant och pilrak flykt för att sedan helt vansinnigt vika av i en båge åt höger och slutligen som en bumerang flyga tillbaka mot utgångspunkten. Detta är blott ett par av de tusentals trick, som en illvillig och fantasirik boll kan spela en intet ont anande spelare.

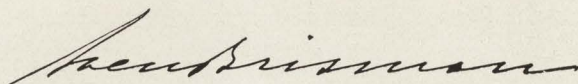
Dylikt är mycket nyttigt för karaktären. Man lär sig att taga både det onda och det goda med ett stoiskt jämnmod, vilket sedan kommer väl till pass inför livets små förtretligheter. Man vänjer sig även snart av med högmodets svåra synd, om man händelsevis skulle ha några anlag i den vägen. Det ligger en djup sanning i Wodehouse's visa ord, att de senare romerska kejsarnes högfärdsgalenskap berodde på att golfen icke var uppfunnen på deras tid. Hade de erfarit den känsla av ringhet och förödmjukelse, som åtföljer en toppad approach, skulle de varit verkliga mönster av ödmjukhet. Om någon känner sig otillbörligt stolt och högmodig över en upphöjelse, behöver han blott gå ut på golfbanan ett tag. Han skall då snart finna, att alla världsliga framgångar äro tomma och betydelselösa, så länge man slicear varannan drive och toppar vart tredje järnslag. Ingen människa kan förvärva en ädlare och mera upphöjd karaktär än en golfspelare.

Det enda som skulle kunna ingiva en göteborgsspelare en otillbörlig stolthet skulle vara banan vid Hovås, som verkligen är en av de trevligaste jag spelat på, och jag har spelat på ganska många. Den förenar i mångt och mycket seaside-coursens och inland-coursens bästa sidor. Den har den senares omväxlande terräng och den förras goda mark och friska luft. Och framför allt: risken att tappa bollar är minimal. Vad jag mest avundas mina

värderade bröder och systrar i golf nere i Göteborg är emellertid klimatet. Det skär mig i själen när jag, som ibland händer, sitter här i Stockholm och läser i Sveriges bästa tidning om hur ni tävlar och har spelet i full gång, medan här uppe snödrivorna nå över gatlyktorna och isbjörnar och vargar springa om varandra på gatorna. Detta missförhållande har styrkt mig i en misstanke, som jag i egenskap av gammal göteborgare länge hyst, nämligen att Stockholm ej är någon lämplig boningsplats för civiliserade människor.

Med dessa enkla ord sänder jag en hjärtlig hälsning till mina golfvänner i Göteborg och en lika hjärtlig lyckönskan till Göteborgs Golfklubb på jubileumsdagen.

Stockholm i november 1927

A handwritten signature in cursive script, reading "Axel Brismar". The signature is written in dark ink and is positioned centrally on the page.

TÄVLINGSREFERAT

Den minnesskrift skulle vara ofullständig om man ej jämte de torra statistiska uppgifterna från mästerskaps- och pokaltävlingar även medtog något referat från en tävling. Och som ett stickprov å dylikt torde nedanstående brevavskrift kunna tjäna.

Det gäller finalen i Skandinaviska Mästerskapet 1926, då Manne Lignell vann över Erik Runfelt. Vår vän skriver:

»Om mästerskapet har Du kanske läst i stora drag ur tidningen, men det förekom ett par poängar i finalen, som Du säkert skulle ha njutit och nervkittlats av att ha åsett. Jag följde med de sista 19 hålen och var fullständigt slak av spänning, när det var över.

På det långa 4:de drev Erik en miss, som nätt och jämt gick över vägen. Sedan drev Manne en grann boll, som emellertid träffade de elektriska ledningarna, men fortsatte och var väl en 50 meter längre än Eriks. Manne stegar fram till sin boll, betraktar den, tar en boll*) från sin caddy, kliver med långa steg tillbaka och under publikens ändlösa spänning driver bofinken en rekorddrive åtminstone 50 meter längre, långt upp på det gröna gräspartiet. Det var att ha nerverna under kontroll.

Nästa verkliga sensation var på det 35:te hålet (gamla 8:de). Där var Manne dormy (2 upp). Lade sin boll just över green och så spelade Erik sin ner i första bunkern till vänster, tätt intill kanten närmast utslaget, i en liten alplanta. Matchen ansågs avgjord. Men efter moget övervägande tar Erik och spelar bollen, med hjälp av vind och greenens lutning, i en båge ur det usla läget, så att den hamnade 2 fot från hålet. Då vek sig Manne i knäna och missade sin lille lätte approach och den därpå följande putten.

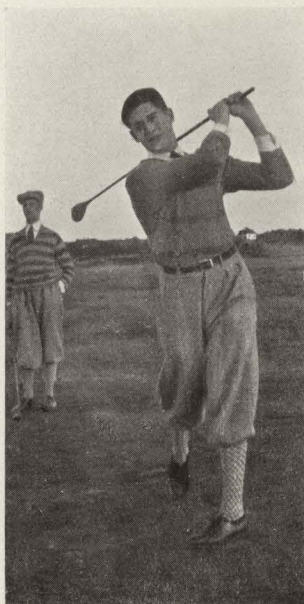
36:te hålet gick i nervositetens tecken med två missade drives till vänster, Mannes sämst. Han förlorade hålet. All square.

37:de hålet. Återvunnen fattning. Två magnifika drives och två d:o approacher. Manne till vänster just över green; Erik längst till höger på

*) Obs.! Enligt de lokala reglerna får en boll, som träffat ledningarna, spelas om utan plikt.

green. Erik lade upp sin boll. Manne spelade med mashie rakt på hålet. Bollen var i, men studsade ur och lade sig ett par centimeter från hålet. Tydlig halvering, trodde man. Erik puttade rakt på hålet. Bollen slog lätt mot bortre kanten, stannade där, innan den skulle falla i, men av någon inneboende kraft eller möjligen ock på grund av vinden, välte den i stället över och blev hängande vid sidan av hålet. På det vann Manne mästerskapet, och familjen Röhss fick gå hem till sin väntande middag.

Tusse.»

Manne Lignell

Deltagare i en söndagstävling på Hovås hösten 1927

STYRELSE OCH KOMMITTÉER 1927

Ordförande: Skeppsredare Gunnar Carlsson.
 v. Ordförande: Assuransdirektör Chr. Röhss.
 Sekreterare: Herr Georg Wendel.
 v. Sekreterare: Herr Hugo Runfelt.
 Skattmästare: Grosshandlare Gust. Lundberg.
 v. Skattmästare: Direktör Bruno Zachrisson.
 Intendent: Arkitekt Andrew Person.
 Direktör Axel Calvert
 Doktor Erik Knutson.
 Doktor Axel Zachrisson.
 Notarie Elias Melander.

Suppleanter:

Herr Birger Sörvik.
 Ingenjör Hakon Grut.
 Klubbmästare: Direktör Håkan Ekman.

KOMMITTÉERNA 1927

Bankommittén:

Herr Chr. Röhss, sammankallande.
 » Axel Calvert.
 » Andrew Person.
 » Hugo Runfelt.
 » Georg Wendel, suppleant.

Klubbhuskommittén:

Herr Andrew Person, sammankallande.
 Fru Linnéa Person.
 » Andrea Röhss.
 Herr Georg Wendel.
 » Hugo Runfelt, suppleant.

Handicapskommittén:

Herr Hugo Runfelt, sammankallande.

- » Georg Wendel.
- » Bruno Zachrisson.
- » Chr. Röhss.
- » Axel Zachrisson, suppleant.

Tävlingskommittén:

Herr Georg Wendel, sammankallande.

- » Hugo Runfelt.
- » Andrew Person.
- » Hakon Grut, suppleant.

Damkommittén

valdes första gången 1914 och var under de första åren mycket verksam, anordnande tävlingar etc. Så

småningom dog intresset allt mer ut och har någon damkommitté under de senaste åren ej utsetts. Damerna deltaga numera i allmänhet i de vanliga klubbtävlingarna.

De som nedlagt det största arbetet inom damkommittén hava varit fruarna Elin Törnsten, Kerstin Wilson och Elin Sjöblom.

REVISORER 1927

Mäklaren Johan Kinde.

Grosshandlaren Lars Weibull.

Suppleant: Herr Clarence Lyon.

MEDLEMMAR 1927

| | | Inträdes-
år | | | Inträdes-
år |
|---|---------|-----------------|---|---------|-----------------|
| Arvidson, Bertil, Studerande | Junior | 1927 | Jonsson, Axel, S:or, Handlande | Passiv | 1912 |
| Beckman, Wilh., Reklamchef | Aktiv | 1926 | Jonsson, Axel, J:or, Direktör | » | 1922 |
| Bengtsson, Erik, Herr | » | 1923 | Jonsson, Folke, Handlande | Ständig | 1907 |
| Björkman, Halvor, Doktor | » | 1923 | Kinde, Johan, Mäklare | Aktiv | 1910 |
| Bourghardt, David, Direktör | Passiv | 1925 | Knutson, Erik, Doktor | » | 1919 |
| Bourghardt, Josua, Hovrättsnotarie . . | Aktiv | 1925 | Knutson, Erik, Fru | » | 1927 |
| Bradford, L. George, v. Konsul | » | 1927 | Lange, Oscar | » | 1925 |
| Brynnolf, Axel, Direktör | » | 1902 | Lignell, Ivar, Direktör | Ständig | 1910 |
| Brynnolf, Kerstin, Fröken | » | 1925 | Lignell, Gert, Fru | Aktiv | 1920 |
| Calvert, Axel, Ingenjör | Ständig | 1908 | Lignell, Knut, Handlande | » | 1910 |
| Calvert, Viveka, Fru | Passiv | 1921 | Lignell, Svante | » | 1920 |
| Carlsson, Algot | Aktiv | 1919 | Lindberg, Henry, Viceamiral | » | 1927 |
| Carlsson, Gunnar, Skeppsredare | Ständig | 1915 | Linder, Carl, Direktör | » | 1920 |
| Carlsson, Olga, Fru | Aktiv | 1915 | Lindhé, Gunilla, Fru | » | 1922 |
| Carlsson, Gunnel | Junior | 1920 | Lindström, Caio, Fru | » | 1926 |
| Carlsson, Per | » | 1920 | Ljungkvist, Edv., Direktör | Ständig | 1910 |
| Carlsson, Rolf | » | 1920 | Lundberg, Gust., Handlande | Aktiv | 1911 |
| Clase, Albin, Kapten | Aktiv | 1926 | Lundberg, Ruth, Fru | Passiv | 1912 |
| Clase, Anna, Fru | » | 1926 | Loberg, Lars, Disponent | » | 1923 |
| Clase, Astrid, Fröken | » | 1925 | Loberg, Greta, Fru | » | 1923 |
| Clase, Viking, Handlande | Passiv | 1924 | Lyon, Carl, Konsul | » | 1910 |
| Dahlgren, Osborn, Kapten | » | 1920 | Lyon, Dolly, Konsulinna | » | 1916 |
| Dalman, Gösta, Skeppsmäklare | Ständig | 1904 | Lyon, Clarence, Handlande | Aktiv | 1923 |
| Dickson, Douglas, Friherre | Aktiv | 1910 | Lyon, Karin, Fru | » | 1923 |
| Dickson, Robert, Handlande | Passiv | 1915 | Lyon, Marjorie, Fröken | » | 1927 |
| Drumm, John J., Konsul | Aktiv | 1927 | Mandal, Gunnar | » | 1925 |
| Ekman, Claes, Löjtnant | » | 1927 | Melander, Elias, e. o. Hovrättsnotarie | » | 1917 |
| Ekman, Håkan, Direktör | » | 1926 | Millar, William, Handlande | Passiv | 1913 |
| Elander, Karl, Tandläkare | » | 1910 | Mustad, Hans | Aktiv | 1927 |
| Elgie, Douglas | » | 1927 | Nicolaisen, C., Telegrafassistent | » | 1924 |
| Engström, Gulli, Fröken | » | 1923 | Nicolaisen, C., Fru | » | 1924 |
| Ericson, Arthur, Handlande | Passiv | 1926 | Odqvist, Torsten, Handlande | » | 1921 |
| Eriksson, Charles, Handlande | » | 1923 | Odqvist, Ruth, Fru | » | 1921 |
| Eriksson, Dagmar, Fru | » | 1923 | Olsson, Evald, Doktor | » | 1927 |
| Fletcher, Charlie | Aktiv | 1922 | Person, Andrew, Arkitekt | » | 1920 |
| Gavuzzi, Otto, f. d. Överingenjör | » | 1927 | Person, Linnéa, Fru | » | 1921 |
| Gillholm, Olof, Handlande | » | 1923 | Person, Ann-Kersti | Junior | 1924 |
| Gillholm, Dina, Fru | » | 1924 | Person, Ingrid | » | 1927 |
| Graf, Einar, Tandläkare | » | 1925 | Pettersson, Georg | Aktiv | 1913 |
| Grevillius, Karin, Fröken | » | 1926 | Philipson, Nils, Assuransdirektör | Passiv | 1917 |
| Grut, Hakon, Ingenjör | » | 1923 | Pineus, Conrad M., Dispaschör | Aktiv | 1912 |
| Hasselbalch, Hugo H. | Ständig | 1924 | Prytz, Björn, Överdirektör | » | 1920 |
| Heijde, Victor, Tandläkare | Passiv | 1923 | Ridderstolpe, Eva, Fröken | » | 1927 |
| Heijde, Ann-Marie, Tandläkare | » | 1923 | Runfelt, Elof | » | 1920 |
| Hellström, Anders, Disponent | Ständig | 1925 | Runfelt, Erik, Löjtnant | Ständig | 1910 |
| Heyman, Carl Erik, Handlande | Aktiv | 1910 | Runfelt, Hugo | Aktiv | 1918 |
| Holm, Sidney, Handlande | » | 1920 | Runfelt, Rune | » | 1922 |
| Holm, Sidney, Fru | » | 1921 | Röhss, Christian, Assuransdirektör . . . | Ständig | 1902 |
| Jacobsen, Karin, Fröken | » | 1926 | Röhss, Andréa, Fru | Aktiv | 1920 |

| | Inträdes-
år | | Inträdes-
år |
|--------------------------------------|-----------------|-----------------------------------|-----------------|
| Röhss, Eric | Junior | Törnsten, Maud, Fröken | Aktiv 1918 |
| Röhss, Hugo | » | Waller, Sven, Handlande | Passiv 1923 |
| Röhss, Karin | » | Waller, Ingeborg, Fru | » 1923 |
| Sandorf, Martin, Försäkringsdirektör | Aktiv | Weibull, Lars, Handlande | Ständig 1902 |
| Sandorf, Ingrid, Fru | » | Weijdling, Folke, Direktör | » 1910 |
| Schmitz, Aug., J:or, Direktör | Passiv | Wendel, Georg, Handlande | Aktiv 1916 |
| Schnack, Erik | Aktiv | Wendel, Margareta, Fru | » 1922 |
| Schnack, Jörgen | Junior | Werner, Åke | » 1926 |
| Setterberg, Viktor, Handlande | Ständig | Wilson, Arnold, Handlande | Ständig 1913 |
| Sjöblom, Henry | Aktiv | Wilson, Kerstin, Fru | » 1913 |
| Sjöblom, Elin, Fru | » | Wilson, Dick | Aktiv 1921 |
| Svensson, Bengt Gullberg | Junior | Wilson, Tommy | Junior 1921 |
| Svinhufvud, Olof | Aktiv | Winnell, Kerstin, Fru | Passiv 1920 |
| Sörman, Rolf, Ingenjör | » | Winberg, Markus | Aktiv 1922 |
| Sörvik, Birger, Köpman | » | Wingstrand, Carl David, Handlande | » 1923 |
| Sörvik, Birgitta | Junior | Wingstrand, Helen, Fru | » 1925 |
| Sörvik, Finn | » | Winther, Einar, Doktor | » 1927 |
| Sörvik, Mats | » | Zachrisson, Axel, Doktor | » 1922 |
| Sörvik, Ulla | » | Zachrisson, Greta, Fru | » 1922 |
| Torén, Erik, Kaptan | Aktiv | Zachrisson, Bo | Junior 1924 |
| Torén, Maleine, Fru | » | Zachrisson, Bror | Aktiv 1921 |
| Torulf, E. T., Arkitekt | Ständig | Zachrisson, Bruno, Direktör | » 1911 |
| Törnsten, Tor, Handlande | » | Zachrisson, Elsa, Fru | Passiv 1920 |
| Törnsten, Elin, Fru | » | | |

Erik Runfelt driver

Utgivandet av denna minnesskrift har möjliggjorts genom annonsörerna och bidrag från följande personer och firmor:

BANKDIREKTÖR RAGNAR ANDRÉEN

HENRY TÖRNSTEN & Co.

ERIKSBERGS MEKANISKA VERKSTADS A.-B

SVENSKA AMERIKA LINJEN

A.-B. SVENSKA OSTASIATISKA KOMPANIET

ÅNGFARTYGS A.-B. GÖTA KANAL

STIFTAT 1863

Sjöförsäkrings-Aktiebolaget

G A U T H I O D

KONTOR
V. HAMNG. 10

GÖTEBORG

TELEGR.-ADR.
"GAUTHIOD"

*Meddelar alla
slags sjö- & landtransport-
försäkringar*

SVERIGE—LEVANTEN

Regulier förbindelse underhålles
mellan

GÖTEBORG, OSLO, DANZIG

och

EGYPTEN, PALESTINA, SY-
RIEN, GREKLAND, TURKIET

& SVARTA HAVS-hamnar

samt vice versa

SVERIGE—SKOTTLAND

Regulier förbindelse underhålles
mellan

GÖTEBORG

och

ABERDEEN och DUNDEE

Närmare meddela:

AXEL BROSTRÖM & SON

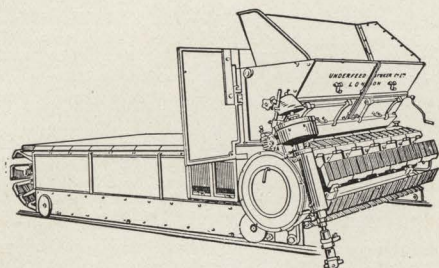
GÖTEBORG

Låt reklam-
trycksaker
från

Mezäta
arbets åt Eder me-
dan Ni rekreera
Eder på golfbanan

Ingenjörfirman A.-B. Calvert & Co., Göteborg

KOMPLETTA ÅNGVERK

”USCO” ELDNINGSAPPARATER ”USCO”

”LOPULCO” KOLPULVERELDNING

Vattenrörångpannor - Överbettare - Ångmaskiner

Munkens

VÄLKÄNDA SPECIALITÉER

Hummeransjovis,

Musselansjovis, Ansjovisfiléer,

Kalassill, Original, Läckerbitar, Lunchsill,

Laxsill, Polarsill, Kaviar, Fiskbullar,

Rökt fetsill i tomat

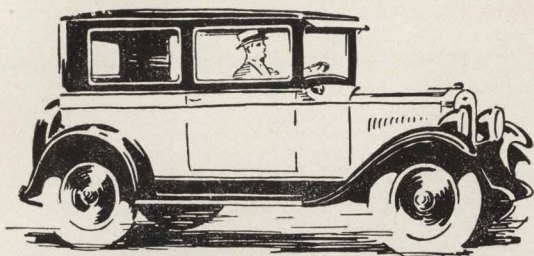
A.-B. Munkens Konserverfabriker

GÖTEBORG

Tel. 41912, 41913

GRAVARNE

Tel. 25, 86

CHEVROLET

Elegant och förnäm- men likväl billig

Ett elegant utseende, vartill man icke finner maken i den lägre prisklassen, och en motor, som är en teknisk triumf — detta i förening med ett lågt pris gör Chevrolet till »vagnen för Eder«.

Det skulle vara oss ett nöje att, närhelst det bäst passar Eder, demonstrera denna vagn och lämna alla upplysningar om de fördelaktiga betalningsvillkor, på vilka den kan köpas.

Aukt. ensamförsäljare för Göteborgsdistriktet för

Chevrolet — Oakland — Pontiac

A.-B. ROLF J. KRONBERG

Tel. 11534

LILLA TORGET 2

Tel. 11441

· UPSALA · ÖREBRO · ESKILSTUNA · SKÖFDE ·
· SUNDSVALL · JÖNKÖPING · KARLSHAMN ·

HOVJUVELERARE

*Leverantör
till
Göteborgs Golf Klubb*

Hallberg's

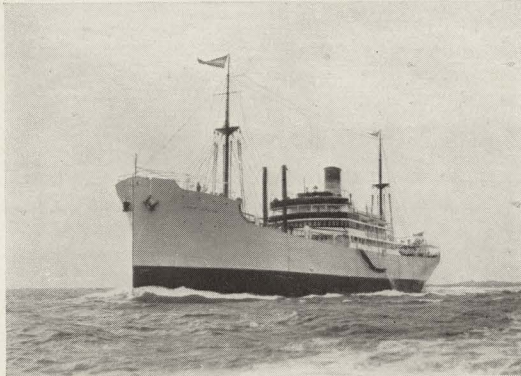
· STOCKHOLM · DROTTNINGGATAN · 6 ·

· FILIALER · I · GÖTEBORG · MALMÖ ·

GÖTAVERKEN

G Ö T E B O R G

**FARTYGSNYBYGGNADER
FARTYGSREPARATIONER
DIESEL-MARIN-MOTORER**

HUVUDLICENSINNEHAVARE I SVERIGE
FÖR B. & W.-MOTORERNA

FLYTDOKOR:

N:o 1 LYFTKRAFT 8,000 TON
N:o 2 „ 18,000 „

SPORTKOSTYMER

Pullovers,

Lumberjackets,

Sportstrumpor

Caps m. m.

Berlin

FISKTORGET

A.-BOL. GUSTAF LAGERGREN & Co.

GÖTEBORG

SMEDJEGATAN 5 :: TEL. 5386, 1050

Papper en gros

Alla slag av

PAPYRUS, LESSEBO, FINRBUKENS, MUNKEDAL
och MUNKSJÖ fabrikater, NORRKÖPINGS LITH.
A.-BOL:S kuvert, UTLÄNDSKA FABRIKERS tillverk-
ningar av Manifold, Alabasterkartong, kopiepapper m. m.

Köp
Liptons
Té

Liptons Té

*är och förblir det
bästa.*

Lipton

*är världens största och förnämsta
té-firma.*

Ch. Teyssonneau J:ne

Bordeaux

Firman grundad 1829

SARDINER

i olja
i tomate
tryffel-
benfria

SARDELLER

i salt
i olja
Gåslever Purée
Plumpudding

G Ö T E B O R G

Grand Hotel Haglund

Savoy Hotel

Trädgårdsföreningens
Restaurant

M A L M Ö

Savoy Hotel

REKOMMENDERAS

Direktion Carl Linder

För
VILLAN
eller
SPORTSTUGAN

är endast det bästa gott nog

Den bör täckas och ombonas med

FISKEBY PAPP

som trots sin höga kvalitet ej är dyrare än andra
pappsorter.

Betänk vilka obehag och kostnader en läcka på taket eller drag från väggar och golv kunna förorsaka.

Förbise icke denna detalj och använd icke annan papp, som rekommenderas som "lika god". Ett förbiseende härav kan i reparationer kosta betydande summor.

Ensamförsäljare för:

FISKEBY FABRIKS AKTIEBOLAG

NORDSTRÖM & TINGGREN

GÖTEBORG

Södra Larmgatan 4

Engroslager av Papp, Papper och Pappersvaror alla slag

TH. ÅKERMARK
GÖTEBORG

OMBUD FÖR
GÖTEBORGS, STOCKHOLMS, MALMÖ, NORR-
KÖPINGS OCH GEFLE KÖPMANNAFÖRENINGAR
SAMT FÖR
VÄSTERGÖTLANDS OCH NORRA HALLANDS
HANDELSKAMMARE I BORÅS.

KÖPMANSBYRÅN I GÖTEBORG
AKTIEBOLAG

ST. NYGATAN N:r 7

Telefoner: 4036, 4064, 4043, 4044, 4141, 4464, 10751

Använd alltid

Finbrukens

populära blockportföljer

Innehåller 50 st. brevpapper och 40 st. kuvert

PRIS KR. 2:—

GRYCKSBO :: KLIPPAN :: LESSEBO

Använd
för Eder correspondence

PAPYRUS GOLF BOND

*Våra trevliga brevpapper och kuvert,
såväl vita som kulörta, i smakfulla
förpackningar rekommenderas*

AKTIEBOLAGET PAPYRUS
MÖLNDAL

REDERIAKTIEBOLAGET
TRANSATLANTIC
GÖTEBORG

REGELBUNDNA DIREKTA FÖRBINDELSER:

Från SVERIGE, NORGE, DANMARK och FINLAND
till SYDAFRIKA
» AUSTRALIEN
» NORDAMERIKAS OSTKUST
» MEXIKO
» CUBA

Från AUSTRALIEN till NORDEUROPEISKA
KONTINENTALHAMNAR och SVERIGE

Från NORDAMERIKAS OSTKUST, MEXIKO
och CUBA till SVERIGE, NORGE,
DANMARK och FINLAND

Från NORDAMERIKAS VÄSTKUST
till AUSTRALIEN

Från SYDAFRIKA till AUSTRALIEN

TEL.-ADR.:

"NIKE", Göteborg

TEL.:

NAMNANROP: TRANSATLANTIC

REDERIAKTIEBOLAGET
TRANSATLANTIC
GÖTEBORG

BOBBY JONES

kommer icke till Hovås

Det gör

G. H. T.

FÖRNYADE ÅNGFARTYGS AKTIEBOLAGET
GÖTHA

underhåller med sina ångare reguljär förbindelse mellan

GÖTEBORG—ANTWERPEN

GÖTEBORG—ROUEN/HAVRE

GÖTEBORG—ROTTERDAM

GÖTEBORG—AMSTERDAM

Antwerpen-ångarna BURGUNDIA och FLANDRIA
medtaga passagerare

Närmare meddela

JONSSON, STERNHAGEN & CO. GÖTEBORG

Tel. 4345, 1499, 1885, 4399 och 1198

(Grundat år 1866)

LIVFÖRSÄKRA EDER

i

SVEA

Huvudkontor: **GÖTEBORG** V. Hamngatan 3

—
BARNFÖRSÄKRINGAR
STUDIEFÖRSÄKRINGAR
UPPFOSTRINGSFÖRSÄKRINGAR
TESTAMENTSFÖRSÄKRINGAR
INKOMSTFÖRSÄKRINGAR

Livförsäkringsinspektörer i Göteborg:

Greve GUSTAF HAMILTON, Rt. 7792

Herr GUSTAF von TELL, Rt. 10310

SJÖ- och LAND-
TRANSPORTFÖRSÄKRINGAR
YACHTFÖRSÄKRINGAR

Aktiekapital
Kr. 1.500.000

Reservfond
Kr. 750.000
Dispositionsfond
Kr. 300.000

SÖDRA HAMNGATAN 5
TELEFON NAMNANROP

OCEAN

SJÖ=
BRAND=
VATTENSKADE=
INBROTTS-ε
GARANTI=
" " " " " "
FÖRSÄKRINGAR

AKTIEBOLAGET
TRYCKFÄRGER

STOCKHOLM 3

KUNGSGATAN 28

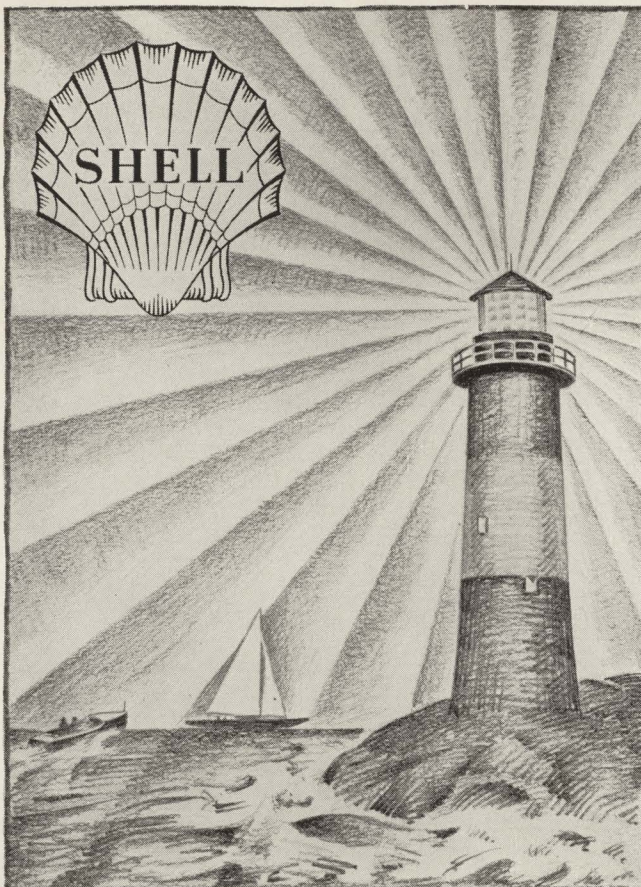
Telefoner: NORR 9904, NORR 9905

*Fabrik för
Svarta och kulörta
Bok-, Stentrycks-, Offset-,
Djuptrycks- och
Tidningsfärger*

FABRIK I STOCKHOLM
LAGER I GÖTEBORG, MALMÖ, KÖPENHAMN och OSLO

VARJE MOTORMAN VET

att SHELL BENSIN är bäst
Prova SHELL SMÖRJOLJÖR
och Ni kommer till samma resultat.

SVENSK-ENGELSKA MINERALOLJE AKTIEBOLAGET

Wald
WALD. ZACHRISSONS BOKTRYCKERI A.-B.
GÖTEBORO 1927

Wesley